

Euroopan unionin virallinen lehti

C 305

49. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

14. joulukuuta 2006

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö</u>	<u>Sivu</u>
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
2006/C 305/01	Euron kurssi	1
2006/C 305/02	Tietoa valituksesta 2005/4347	2
2006/C 305/03	Jäsenvaltion toimittama tiivistelmä EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 8. syyskuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1595/2004 mukaisesti myönnetystä valtiontuesta ⁽¹⁾	3
2006/C 305/04	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	8
2006/C 305/05	Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen komission tiedonanto — Julkisen palvelun velvoitteen asettaminen Italian sisäisessä säännöllisessä lentoliikenteessä ⁽¹⁾	13
2006/C 305/06	Ohje ”teolliseen valmistukseen tarkoitettujen” tuotteiden loppukäytöstä Norjasta ja Islannista peräisin olevien kalastustuotteiden tariffikiintiöiden soveltamiseksi ⁽¹⁾	16
2006/C 305/07	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/08	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett)) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/09	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inopart) ⁽¹⁾	18

FI

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAn valvontaviranomainen

2006/C 305/10	EFTAn valvontaviranomaisen tiedonanto ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamiseen liittyvästä yhteistyöstä EFTAn valvontaviranomaisen ja EFTA-valtioiden tuomioistuinten välillä	19
2006/C 305/11	Norjan viranomaisten ilmoitus alueellisesti eriytetyistä sosiaaliturvamaksuista — EFTAn valvontaviranomainen on päättänyt olla vastustamatta ilmoitettua toimenpidettä	32
2006/C 305/12	Julkisten hankintojen alalla sovellettavat vähimmäisarvot	33
2006/C 305/13	EFTAn valvontaviranomaisen tiedonanto epävirallisista ohjeista, jotka liittyvät yksittäisissä asioissa ilmeneviin ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa koskeviin uusiin kysymyksiin (ohjekirjeet)	34
2006/C 305/14	Valtiontuen hyväksyminen ETA-sopimuksen 61 artiklan ja valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan nojalla — EFTAn valvontaviranomaisen päätös olla vastustamatta tukea	38
2006/C 305/15	Kehotus huomautusten esittämiseen valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti valtiontuesta, joka liittyy arvonlisäverohyvityksiä koskevan Norjan lain 3 §:n soveltamiseen	39

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita***Komissio**

2006/C 305/16	Yksittäisille henkilöille osoitettu hakemuspyyntö: tietokannan muodostaminen riippumattomista asiantuntijoista, jotka voivat avustaa komission yksiköitä seitsemänten TTK-puiteohjelmaan liittyvissä tehtävissä	52
2006/C 305/17	Organisaatioille osoitettu ehdotuspyyntö: luettelot riippumattomista asiantuntijoista, jotka voivat avustaa komission yksiköitä seitsemänten TTK-puiteohjelmaan liittyvissä tehtävissä	54

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾
13. joulukuuta 2006
(2006/C 305/01)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,3265	SIT	Slovenian tolarina	239,68
JPY	Japanin jeniä	155,34	SKK	Slovakian korunaa	34,775
DKK	Tanskan kruunua	7,4534	TRY	Turkin liiraa	1,8919
GBP	Englannin punttaa	0,67280	AUD	Australian dollaria	1,6811
SEK	Ruotsin kruunua	9,0407	CAD	Kanadan dollaria	1,5273
CHF	Sveitsin frangia	1,5951	HKD	Hongkongin dollaria	10,3094
ISK	Islannin kruunua	91,76	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,9172
NOK	Norjan kruunua	8,1520	SGD	Singaporin dollaria	2,0421
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	KRW	Etelä-Korean wonia	1 223,76
CYP	Kyproksen punttaa	0,5781	ZAR	Etelä-Afrikan randia	9,2630
CZK	Tšekin korunaa	27,880	CNY	Kiinan juan renminbiä	10,3819
EEK	Viron kruunua	15,6466	HRK	Kroatian kunaa	7,3579
HUF	Unkarin forinttia	253,48	IDR	Indonesian rupiaa	12 031,36
LTL	Liettuan litiä	3,4528	MYR	Malesian ringgitiä	4,7018
LVL	Latvian latia	0,6973	PHP	Filippiinien pesoa	65,536
MTL	Maltan liiraa	0,4293	RUB	Venäjän ruplaa	34,7980
PLN	Puolan zlotya	3,8008	THB	Thaimaan bahtia	46,783
RON	Romanian leuta	3,4247			

(¹) *Lähde:* Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Tietoa valituksesta 2005/4347

(2006/C 305/02)

Komissio lähetti 18. lokakuuta 2006 Italialle täydentävän virallisen ilmoituksen, joka koski valitusta 2005/4347. Tarkempi kuvaus ilmoituksesta löytyy italiankielisenä versiona Internetistä:

http://ec.europa.eu/community_law/complaints/multiple_complaints/doc/2-2005-4347_it.pdf

Jäsenvaltion toimittama tiivistelmä EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keski-suurille yrityksille myönnettävään valtioneuvoston 8. syyskuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1595/2004 mukaisesti myönnettystä valtiontuesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/C 305/03)

Tuen numero: XF 5/06

Selittävät huomautukset: Viron maatalousministerin vuonna 2006 antaman säädöksen nro 43 mukaisesti hyväksytyille tuottajaryhmittymille korvataan osittain niiden perustamis- ja hallintokulut. Tukeen on valtion talousarviossa varattu 2 450 000 EEK (156 584 EUR). Tukea voivat hakea tuottajaryhmittymät, jotka on hyväksytty tuenhakuvuotta edeltävän kalenterivuoden aikana kalastusalan markkinajärjestelyä koskevan lain nojalla

Jäsenvaltio: Viro

Tukijärjestelmän nimike: Tuki kalastustuotteiden tuottajien yhdistysten toiminnan aloittamiseen

Oikeusperusta: Eesti Vabariigi Põllumajandusministeri 2006. aasta määrus nr 43, "Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetus taotlemise ja taotluse menetlemise kord"

Tukijärjestelmän vuosikustannukset: Tuottajaryhmittymien toiminnan aloittamiseen myönnettävää tukea varten on varattu 2 450 000 EEK (156 584 EUR)

Tuen enimmäisintensiteetti: Tukea tuottajaryhmittymien toiminnan aloittamiseen myönnetään kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 (EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10–28) 15 artiklan 1 kohdassa säädetyissä rajoissa. Tuen enimmäismäärä on ensimmäisenä vuonna 60 %, toisena vuonna 40 % ja kolmantena vuonna 20 % perustamis- ja hallintokuluista ja ensimmäisenä vuonna enintään 3 %, toisena vuonna enintään 2 % ja kolmantena vuonna enintään 1 % jäsenten tuotannon arvosta

Täytäntöönpanopäivä: Hakemusten jättöaika alkaa 8. päivänä toukokuuta. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen (Põllumajanduse Registre ja Informatsioon Amet, PRIA) on käsiteltävä hakemukset 40 työpäivän kuluessa kyseisestä päivämäärästä, minkä jälkeen seuraa korvausten maksaminen

Tukiohjelman kesto: Tukiohjelman kesto: 31.12.2006 saakka

Tuen tarkoitus: Tuen tarkoituksena on auttaa pk-yrityksiä korvaamalla osittain tuottajaryhmittymien perustamis- ja hallintokustannukset.

Tukijärjestelmään sovelletaan komission asetuksen (EY) N:o 1595/2004 4 artiklaa. Tukikelpoisia kustannuksia ovat jäsenvaltioiden kalastus- ja vesiviljelyalan tuottajajärjestöille myöntä-

mien tukien laskemista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 908/2000 (EYVL L 105, 2.5.2000, s. 15–17) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen perustamis- ja hallintokulujen

Ala, jota tuki koskee: Kalastus- ja vesiviljelyala

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Põllumajanduse Registre ja Informatsioon Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Internet-osoite:

<https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1017124>

Tuen numero: XF 8/06

Selittävät huomautukset: Kalatalousalan tuotteiden tuottajien luotto- tai rahoituslaitokselta kalankasvatuksen, sisävesikalastuksen tai kalasatamien kehittämiseksi ottamien pitkäaikaislainojen korot (takaisinmaksuaika yli yksi vuosi) tai rahoitusleasingmaksuihin liittyvät korot, jotka kalatalousalan tuotteiden tuottaja on maksanut korkotuen hakemista edeltävänä kalenterivuonna, korvataan osittain Viron maatalousministerin vuonna 2006 annetun säädöksen nro 81 perusteella. Korvausta varten on valtion budjetissa varattu 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR), joka jaetaan kaikille hakijoille suhteessa niiden edeltävänä kalenterivuonna maksamiin korkoprosenttiosuuksiin. Korvausta voivat hakea pk-yritykset, joilla on vuodeksi 2006 ammattikalastuslupa sisävesille, jotka ovat vesiviljely-yrityksiä tai joilla on kalasatama

Jäsenvaltio: Viro

Tukijärjestelmän nimike: Korkotuen hakeminen ja hakemuksen käsittelyä koskeva menettely kalatalousalan tuotteiden tuottajien osalta

Oikeusperusta: Eesti Vabariigi Põllumajandusministeri 2006. aasta määrus nr 81, "Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetus taotlemise ja taotluse menetlemise kord"

Tukijärjestelmän vuosikustannukset: Järjestelmässä on varattu kalatalousalan tuotteiden tuottajille myönnettävää tukea varten 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR)

Tuen enimmäisintensiteetti: Tuen enimmäisintensiteetti vahvistetaan hakemusten jättöajan päättyessä maatalousministeriön määräyksellä. Tuki määräytyy hakijan vuonna 2005 maksamien pitkäaikaislainoihin tai rahoitusleasingmaksuihin liittyvien korkojen summan perusteella. Tukea myönnetään 10 prosentin rajoissa

Täytäntöönpanopäivä: Hakemusten jättöaika päättyy 24.8.2006. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen (Pöllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet, PRIA) on käsiteltävä hakemukset 45 työpäivän kuluessa kyseisestä päivämäärästä, minkä jälkeen seuraa korvausten maksaminen

Tukiohjelman kesto: Tukiohjelma kestää 31.12.2006 asti

Tuen tarkoitus: Tuen tarkoituksena on auttaa pk-yrityksiä korvaamalla osittain tai kokonaan pitkäaikaislainojen korot (takaisinmaksuaika yli yksi vuosi) tai rahoitusleasingmaksuihin liittyvät korot.

Tukiohjelmassa sovelletaan komission asetuksen (EY) N:o 1595/2004 9 ja 11 artiklaa. Tukikelpoisia kustannuksia ovat pitkäaikaislainojen korot ja rahoitusleasingmaksuihin liittyvät korot

Ala, jota tuki koskee: Sisävesikalastus- ja vesiviljelyala sekä kalastussatamien omistajat

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Pöllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Internet-osoite:

<http://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1046970>

Tuen numero: XF 9/06

Jäsenvaltio: Suomi

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäisen tuen saaneen yrityksen nimi: Pro Kala ry

Oikeusperusta: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Tukijärjestelmän arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Myönnetään enintään 80 000 EUR menekinedistämishankkeen toteuttamiseen

Tuen enimmäisintensiteetti: 100 % tukikelpoisista kustannuksista

Täytäntöönpanopäivä: Aikaisintaan 4.8.2006

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Kesäkuu 2008

Tuen tarkoitus: Tuen tarkoitus on kalan menekinedistäminen hotelli-, ravintola- ja catering -toimijoiden keskuudessa. Tavoitteena on kalan kulutuksen lisääntyminen, mikä parantaisi koko alan yritysten toimintaedellytyksiä

Artikla [4–12 artiklasta], jota käytetään, ja tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kattamat tukikelpoiset kustannukset: Asetuksen 1595/2004 7 artikla (2792/1999, 14 artikla ja liite III, kohta 3).

Tukikelpoisia ovat menekinedistämishankkeen toteuttamisen kustannukset, jotka liittyvät hankkeen suunnitelman mukaisiin HoReCa -sektorin kampanjoihin ja seminaareihin

Alat, joita tuki koskee: Tuki kohdistuu kalatalousalalle kollektiivisesti

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Verkko-osoite:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeriön verkkosivuja uudistetaan parhaillaan

Tuen numero: XF 10/06

Jäsenvaltio: Suomi

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäisen tuen saaneen yrityksen nimi: Suomen Kalakauppiasliitto ry

Oikeusperusta: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Tukijärjestelmän arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Myönnetään enintään 15 000 EUR menekinedistämishankkeen toteuttamiseen

Tuen enimmäisintensiteetti: 100 % tukikelpoisista kustannuksista

Täytäntöönpanopäivä: Aikaisintaan 4.8.2006

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Kesäkuu 2008

Tuen tarkoitus: Tuen tarkoitus on kalan menekinedistäminen ravintola- ja kalanmyyntialan toimijoiden keskuudessa. Tavoitteena on kalan kulutuksen lisääntyminen, mikä parantaisi koko alan yritysten toimintaedellytyksiä

Artikla [4–12 artiklasta], jota käytetään, ja tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kattamat tukikelpoiset kustannukset: Asetuksen 1595/2004 7 artikla (2792/1999, 14 artikla ja liite III, kohta 3).

Tukikelpoisia ovat menekinedistämishankkeen toteuttamisen kustannukset, jotka liittyvät hankkeen suunnitelman mukaisiin Pohjoismaista parasta kalatiskiä koskevaan kilpailuun

Alat, joita tuki koskee: Tuki kohdistuu kalatalousalalle kollektiivisesti, erityisesti kaupan pitämiseen

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Verkko-osoite:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeriön verkkosivuja uudistetaan parhaillaan

Tuen numero: XF 11/06

Jäsenvaltio: Suomi

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäisen tuen saaneen yrityksen nimi: Pro Kala ry

Oikeusperusta: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Tukijärjestelmän arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Myönnetään enintään 8 000 EUR kertakorvauksena

Tuen enimmäisintensiteetti: 100 % tukikelpoisista kustannuksista

Täytäntöönpanopäivä: Aikaisintaan 4.8.2006

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Joulukuu 2006

Tuen tarkoitus: Pk-yritysten ja muiden alan toimijoiden kansainvälistymisen tuki (opintomatka Islantiin)

Artikla [4–12 artiklasta], jota käytetään, ja tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kattamat tukikelpoiset kustannukset: Asetuksen 1595/2004 7 artikla (2792/1999, 14 artikla ja liite III, kohta 3).

Tukikelpoisia ovat matkan järjestämisestä aiheutuvat yhteiset kustannukset: matkanjohtajan ja tulkin kustannukset, tilausbussin vuokra, luennointipalkkiot, kokoustilavuokrat ja muut ostettavat kaikille yhteiset palvelut.

Matkalle osallistuvien alan toimijoiden henkilökohtaiset matkaustannukset rajataan tuen ulkopuolelle. Tuki ei koske tuensaajan toimintakuluja

Alat, joita tuki koskee: Tuki kohdistuu kalatalousalalle kollektiivisesti

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Verkko-osoite:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeriön verkkosivuja uudistetaan parhaillaan

Tuen numero: XF 12/06

Selittävät huomautukset: Alankomaiden Pohjanmeren kutterilaivastoa koskevan siirtymäprosessin osana maataloudesta, luonnosta ja elintarvikkeiden laadusta vastaava ministeri on päättänyt käynnistää joitakin 'huoollisemman kalastuksen' pilottihankkeita. Näissä hankkeissa kalastajat, jotka saavat tieteellistä apua, tekevät enintään kolmen kuukauden ajan kustannustehokkaampia, kestävämpiä ja valikoivampia kalastusmenetelmiä koskevia kokeita. Pilottihankkeeseen ei sisälly avustuksia materiaaleihin, kuten verkkoihin, pyydyksiin tai moottoreihin, eikä suoraan aluksen pyyntiponnistukseen vaikuttaviin investointeihin. Viranomaisten myöntämä avustus koostuu summasta, joka taataan pilottihankkeeseen osallistuville alusten päälliköille/omistajille hankkeen aikana

Jäsenvaltio: Alankomaat

Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Tuen myöntää "huolellisempaa kalastusta/ puomin käyttöä" koskevan pilottihankkeen päävetäjänä toimiva kalastusyhdistysten liitto

Oikeusperusta: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Enintään 150 000 EUR kertatuki, josta viidesosa on varattu teknis-tieteelliseen tukeen

Tuen enimmäisintensiteetti: Pilottihanketta toteuttavien tukiosuus yhdessä tieteellisen tuen kanssa on enintään 150 000 EUR, josta enintään 30 000 tieteelliseen tukeen

Täytäntöönpanopäivä: 14.8.2006 alkaen

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto (ajankohta (vuosi ja kuukausi), johon asti tukea voidaan myöntää tukijärjestelmästä, tai jos kyseessä on yksittäinen tuki ja soveltuvin osin, viimeisen tukierän arvioitu maksuajankohta (vuosi ja kuukausi)): Pilottihanke päättyy lokakuussa 2006. Maksatuksen oletetaan tapahtuvan marras-joulukuussa 2006

Tuen tarkoitus: "Huolellisempi kalastus/pyydysten mukauttaminen" –hankkeessa kalastusyrytysten tarkoituksena on kokeilla kalastusmenetelmiä, joita Alankomaissa ei ennen ole käytetty kalastuksessa. Kokeet koskevat perinteisen troolikalastuksen vaihtoehtoja, joita voitaisiin mahdollisesti käyttää alalla laajemmin. Yritykset eivät tähän asti ole investointiriskin vuoksi investoineet uusiin kalastusmenetelmiin. Nyt kun hallitus haluaa toimia kokeet tekevien kalastajien takaajana Pohjanmeren kutterilaivaston kustannustehokkaampia, kestävämpiä ja valikoivampia kalastusmenetelmiä koskevan siirtymäprosessin aikana, asianomaiset kalastajat ovat valmiita viemään hankkeen läpi. Tässä koehankkeessa viisi kalastusyhdistysten liiton jäsenkalastajaa tekevät tietyn ajan (elo-lokakuu 2006) kokeita kelluvalla kalastusaluksella, joka ei kosketa merenpohjaa. Tämä vaikuttanee heti myönteisesti alamittaisten kalojen saaliiseen ja kalan laatuun. Lisäksi tehdään kokeita muilla pyöreillä trooleilla ja sopivilla puomeilla, joiden aiheuttama vastus ja pohjakosketus ovat vähäisempiä.

Pilottihankkeen tavoitteena on selvittää, kuinka kustannuksia, poisheitettyjä määriä ja pohjakosketusta voitaisiin vähentää

Asiaan liittyvät asetuksen (EY) N:o 1595/2004 artiklat: Takuusumman maksaminen pilottihankkeeseen osallistujille perustuu asetuksen (EY) N:o 1595/2004 4 artiklaan, jossa viitataan KOR:n 15 artiklaan. Viimeksi mainitun artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat edistää yleisen edun mukaisia toimia, joiden soveltamisala on yksityisessä liiketoiminnassa tavanomaisesti toteutettavia toimia laajempi. KOR edellyttää, että näitä toimia toteuttavat ammattikunnan jäsenet itse tai tuottajien puolesta

toimivat tuottajajärjestöt ja että niillä edistetään yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Tuki koskee aktiivisesti toimivia merikalastajia

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Internet-osoite:

www.hetlnvloket.nl. Käyttäkää haku-toimintoa

Muut tiedot:

Yhteyshenkilö: Directie Visserij, dhr. Frans Vroegop

Tuen numero: XF 13/06

Selittävät huomautukset: Alankomaiden Pohjanmeren kutterilaivastoa koskevan siirtymäprosessin osana maataloudesta, luonnosta ja elintarvikkeiden laadusta vastaava ministeri on päättänyt käynnistää joitakin 'huolellisemmän kalastuksen' pilottihankkeita. Näissä hankkeissa kalastajat, jotka saavat tieteellistä apua, tekevät enintään kolmen kuukauden ajan kustannustehokkaampia, kestävämpiä ja valikoivampia kalastusmenetelmiä koskevia kokeita. Pilottihankkeeseen ei sisälly avustuksia materiaaleihin, esim. verkkoihin, pyydyksiin tai moottoreihin, eikä suoraan aluksen pyyntiponnistukseen vaikuttaviin investointeihin. Viranomaisten myöntämä avustus koostuu summasta, joka taataan hankkeeseen osallistuville alusten päälliköille/omistajille pilottihankkeen aikana

Jäsenvaltio: Alankomaat

Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Tuen myöntää "huolellisempaa kalastusta/ puomin käyttöä" koskevan pilottihankkeen päävetäjänä toimiva Alankomaiden kalastajaliitto

Oikeusperusta: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Enintään 150 000 EUR kertatuki, josta viidesosa on varattu teknis-tieteelliseen tukeen

Tuen enimmäisintensiteetti: Pilottihanketta toteuttavien tukiosuus yhdessä tieteellisen tuen kanssa on enintään 150 000 EUR, josta enintään 30 000 tieteelliseen tukeen

Täytäntöönpanopäivä: 14.8.2006 alkaen

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Pilottihanke päättyy lokakuussa 2006. Maksatuksen oletetaan tapahtuvan marras-joulukuussa 2006

Tuen tarkoitus: "Huolellisempi kalastus/puomin käyttö"-hankkeessa kalastusyritysten tarkoituksena on kokeilla kalastusmenetelmiä, joita Alankomaissa ei ennen ole käytetty kalastuksessa. Kokeet koskevat perinteisen troolikalastuksen vaihtoehtoja, joita voitaisiin mahdollisesti käyttää alalla laajemmin. Yritykset eivät tähän asti ole investointiriskin vuoksi investoineet uusiin kalastusmenetelmiin. Nyt kun hallitus haluaa toimia kokeet tekevien kalastajien takaajana Pohjanmeren kutteriläivaston kustannustehokkaampia, kestävämpiä ja valikoivampia kalastusmenetelmiä koskevan siirtymäprosessin aikana, asianomaiset kalastajat ovat valmiita viemään hankkeen läpi. Tässä koehankkeessa neljä Alankomaiden kalastajaliiton jäsenkalastajaa tekevät tietyn ajan (elo-lokakuu 2006) kokeita Alankomaissa uudella puominkäyttömenetelmällä (*outrigger*). Tämä tarjoaa vaihtoehdon puomitroolaukselle. Siinä käytetään ns. "Perfect"-nostolautoja, mutta tavallisesta nostolauta- tai paritroolikalastuksesta poiketen verkko kiinnitetään suoraan lautoihin. Kustannusten alenemisen lisäksi hankkeen etuna on poisheitettyjen määrien väheneminen

Asiaan liittyvät asetuksen (EY) N:o 1595/2004 artikkelit: Takuusumman maksaminen pilottihankkeeseen osallistujille

perustuu asetuksen (EY) N:o 1595/2004 4 artiklaan, jossa viitataan KOR-asetuksen 15 artiklaan. Viimeksi mainitun artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat edistää yleisen edun mukaisia toimia, joiden soveltamisala on yksityisessä liiketoiminnassa tavanomaisesti toteutettavia toimia laajempi. KOR edellyttää, että näitä toimia toteuttavat ammattikunnan jäsenet itse tai tuottajien puolesta toimivat tuottajajärjestöt ja että niillä edistetään yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista

Alat, joita tuki koskee: Tuki koskee aktiivisesti toimivia merikalastajia

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Internet-osoite:

www.hetlnvloket.nl. Käyttäkää haku-toimintoa

Muut tiedot:

Yhteyshenkilö: Directie Visserij, dhr. Frans Vroegop

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2006/C 305/04)

Päätöksen tekopäivä	20.9.2006
Tuen numero	N 268/06
Jäsenvaltio	Espanja
Alue	Cataluña
Nimike	Subvención para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador
Oikeusperusta	Resolución CLT/247/2006, de 2 de febrero, por la que se convoca concurso público para la concesión de subvenciones para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador (DOGC 4571, de 13.2.2006)
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Kulttuuri
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 0,5 milj. EUR; Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 3,5 milj. EUR
Tuen intensiteetti	18 %
Kesto	31. joulukuuta 2010
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta, Tiedonvälitys
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	20.9.2006
Tuen numero	N 269/06
Jäsenvaltio	Espanja
Alue	Cataluña
Nimike	Subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión.
Oikeusperusta	Resolución CLT/246/2006, de 2 de febrero, por la que se abre convocatoria para la concesión de subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión. (DOGC de 13.2.2006).
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Kulttuuri
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 0,3 milj. EUR.; Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 2 milj. EUR

Tuen intensiteetti	17 %
Kesto	31. joulukuuta 2010
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta, Tiedonvälitys
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	4.7.2006
Tuen numero	N 281/06
Jäsenvaltio	Slovakia
Nimike	ALEF Film & Media group s.r.o.
Oikeusperusta	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Toimenpidetyyppi	Yksittäinen tuki
Tarkoitus	Kulttuuri
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 2,5 milj. SKK; Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 44,11 milj. SKK
Tuen intensiteetti	6 %
Kesto	31. joulukuuta 2006
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	4.7.2006
Tuen numero	N 282/06
Jäsenvaltio	Slovakia
Nimike	TaO Productions s.r.o.

Oikeusperusta	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Toimenpidetyyppi	Yksittäinen tuki
Tarkoitus	Kulttuuri
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 5 milj. SKK; Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 64 milj. SKK
Tuen intensiteetti	8 %
Kesto	31. joulukuuta 2006
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	27.11.2002
Tuen numero	N 526/02
Jäsenvaltio	Italia
Alue	Provincia autonoma di Trento
Nimike	Misure agevolative in favore degli impianti a fune per l'anno 2002
Oikeusperusta	Deliberazione della giunta provinciale n. 1354 del 14 giugno 2002, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelman
Tarkoitus	Alakohtainen kehitys
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 5000 milj. EUR.; Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 5000 milj. EUR
Tuen intensiteetti	40 %
Kesto	1. tammikuuta 2002 — 31. joulukuuta 2002
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Provincia autonoma di Trento Piazza Dante 15, I-38100 Trento

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	21.1.2004
Tuen numero	N 567/03
Jäsenvaltio	Belgia
Nimike	Belgacom
Oikeusperusta	Loi concernant la reprise par l'État belge des obligations de pension légales de la société anonyme de droit public Belgacom vis à vis de son personnel statutaire/Wetsontwerp houdende overname door de Belgische Staat van de wettelijke pensioenverplichtingen van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom ten opzichte van haar statutair personeel
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tuen intensiteetti	Toimenpide ei ole tukea
Toimiala	Posti- ja teleliikenne
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	l'État belge

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	24.10.2006
Tuen numero	N 615/06
Jäsenvaltio	Slovakia
Nimike	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti D.N.A.
Oikeusperusta	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Toimenpidetyyppi	Yksittäinen tuki
Tarkoitus	Kulttuuri
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 7 milj. SKK
Tuen intensiteetti	41 %
Kesto	31. joulukuuta 2006
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta, Tiedonvälitys
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Ministerstvo kultúry SR, Nám. SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	24.10.2006
Tuen numero	N 618/06
Jäsenvaltio	Slovakia
Nimike	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti FÁMA s. r. o.
Oikeusperusta	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Toimenpidetyyppi	Yksittäinen tuki
Tarkoitus	Kulttuuri
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 5 milj. SKK
Tuen intensiteetti	14 %
Kesto	31. joulukuuta 2006
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta, Tiedonvälitys
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP č. 33 SK-813 31 Bratislava

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	22.3.2006
Tuen numero	NN 84/04 et N 95/04
Jäsenvaltio	Ranska
Nimike	Régimes d'aide au cinéma et à l'audiovisuel
Oikeusperusta	Décret n° 99-130 du 24 février 1999; décret n° 98-35 du 14 janvier 1998, décret n° 95-110 du 2 février 1995; loi n° 85-695 du 11 juillet 1985
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Elokuva- ja audiovisuaalialaa koskevat tukitoimet
Tuen muoto	vaihtelee
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 550 milj EUR
Tuen intensiteetti	vaihtelee
Kesto	31. joulukuuta 2011
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	vaihtelee

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen komission tiedonanto

Julkisen palvelun velvoitteen asettaminen Italian sisäisessä säännöllisessä lentoliikenteessä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/C 305/05)

Italian hallitus on yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan sekä Sisilian hallintoalueen alaisuudessa järjestetyn julkisia palveluja käsittelevän konferenssin päätösten mukaisesti päättänyt asettaa julkisen palvelun velvoitteen seuraavilla reiteillä harjoitettavalle säännölliselle lentoliikenteelle:

1. Reitit

Pantelleria—Palermo ja päinvastaiseen suuntaan;

Lampedusa—Palermo ja päinvastaiseen suuntaan;

Lampedusa—Catania ja päinvastaiseen suuntaan;

Lampedusa—Rooma ja päinvastaiseen suuntaan;

Pantelleria—Rooma ja päinvastaiseen suuntaan.

Asetuksen (ETY) N:o 2408/92 liitteen II mukaisesti Rooman ollessa määräpaikkana sen lentoasemajärjestelmä käsittää Rooma–Fiumicinon ja Rooma–Ciampinon lentoasemat.

1.1. Lähtö- ja saapumisaikojen jakamista yhteisön lentoasemilla koskevista yhteisistä säännöistä 18. tammikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 95/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 793/2004, 9 artiklan mukaisesti toimivaltaiset elimet voivat varata tietyt lähtö- ja saapumisajat lentoliikenteen harjoittamista varten tässä asiakirjassa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

1.2. Edellä mainitut reitit muodostavat jakamattoman kokonaisuuden, joka asianomaisten lentoliikenteen harjoittajien on hyväksyttävä sellaisenaan ja kokonaisuudessaan.

1.3. Italian ilmailulaitos ENAC varmistaa, että asianomaisilla lentoliikenteen harjoittajilla on asianmukaiset rakenteet ja että ne täyttävät reitille pääsyä koskevat vähimmäisvaatimukset julkisen palvelun velvoitteen tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Julkisen palvelun velvoitteen erittely

2.1 Vähimmäisvuoroväli:

a. Pantelleria–Palermo ja päinvastaiseen suuntaan

Vuorot ovat seuraavat:

— vähintään yksi päivittäinen meno- ja yksi päivittäinen paluulento koko vuoden ajan 44-paikkaisilla ilma-aluksilla;

— vähintään yksi päivittäinen meno- ja yksi päivittäinen paluulento koko vuoden ajan 120-paikkaisilla ilma-aluksilla;

— 1.5.—30.10. välisenä aikana edellä mainittujen kahden päivittäisen lennon lisäksi kolme viikoittaista meno- ja kolme viikoittaista paluulentoa perjantaina, lauantaina ja sunnuntaina 44-paikkaisilla ilma-aluksilla.

b. Lampedusa–Palermo ja päinvastaiseen suuntaan

Vuorot ovat seuraavat:

— vähintään yksi päivittäinen meno- ja yksi päivittäinen paluulento koko vuoden ajan 44-paikkaisilla ilma-aluksilla;

— vähintään yksi päivittäinen meno- ja yksi päivittäinen paluulento koko vuoden ajan 120-paikkaisilla ilma-aluksilla;

— 1.5.—30.10. välisenä aikana edellä mainittujen kahden päivittäisen lennon lisäksi kolme viikoittaista meno- ja kolme viikoittaista paluulentoa perjantaina, lauantaina ja sunnuntaina 44-paikkaisilla ilma-aluksilla.

c. Lampedusa–Catania ja päinvastaiseen suuntaan

Vuorot ovat seuraavat:

— 31.10.—30.4. välisenä aikana vähintään kolme viikoittaista meno- ja kolme viikoittaista paluulentoa 44-paikkaisilla ilma-aluksilla;

— 1.5.—30.10. välisenä aikana vähintään yksi päivittäinen meno- ja yksi päivittäinen paluulento 44-paikkaisilla ilma-aluksilla;

d. Lampedusa–Rooma ja päinvastaiseen suuntaan

Vuorot ovat seuraavat:

— 1.10.—31.5. välisenä aikana vähintään kaksi viikoittaista meno- ja kaksi viikoittaista paluulentoa 120-paikkaisilla ilma-aluksilla.

e. Pantelleria–Rooma ja päinvastaiseen suuntaan

Vuorot ovat seuraavat:

— 1.10.—31.5. välisenä aikana vähintään yksi viikoittainen meno- ja yksi viikoittainen paluulento 120-paikkaisilla ilma-aluksilla.

Jos julkisen palvelun velvoitteen mukaiseen liikennöintiin normaalisti käytettävä ilma-alus on epäkunnossa, on varmistettava, että korvaava ilma-alus on käytettävissä neljän tunnin kuluessa.

Kunkin koneen kokonaiskapasiteetti on saatettava myyntiin julkisen palvelun velvoitetta koskevien sääntöjen mukaisesti.

2.2. Aikataulut:

Reitillä Pantelleria–Palermo:

vähintään

- 1 lento, jonka lähtöaika ajoittuu aikavälille 8.00—10.00
- 1 lento, jonka lähtöaika ajoittuu aikavälille 15.00—17.00

Reitillä Palermo–Pantelleria:

vähintään

- 1 lento, jonka lähtöaika ajoittuu aikavälille 8.00—10.00
- 1 lento, jonka lähtöaika ajoittuu aikavälille 15.00—17.00

Reitillä Lampedusa–Palermo:

vähintään

- 1 lento, jonka lähtöaika ajoittuu aikavälille 7.00—10.00
- 1 lento, jonka lähtöaika ajoittuu aikavälille 18.00—21.00

Reitillä Palermo–Lampedusa:

vähintään

- 1 lento, jonka lähtöaika ajoittuu aikavälille 7.00—10.00
- 1 lento, jonka lähtöaika ajoittuu aikavälille 18.00—21.00

Edestakaisen lentojen aikataulujen reiteillä Lampedusa–Catania, Lampedusa–Rooma ja Pantelleria–Rooma on mahdollistettava säännölliset kansalliset ja kansainväliset jatkoyhteydet Catanian ja Rooman lentoasemilla.

2.3. Käytettävä kalusto ja tarjottava kapasiteetti:

Edestakaiset lennot reiteillä Pantelleria–Palermo ja Lampedusa–Palermo on liikennöitävä kaksimoottorisella potkuri-turbiini- tai suihkukoneella, jonka matkustamo on paineistettu ja jossa on vähintään 44 tai 120 matkustajapaikkaa kohtien 2.1 a ja 2.1 b mukaisesti.

Edestakaiset lennot reitillä Lampedusa–Catania on liikennöitävä kaksimoottorisella potkuri-turbiini- tai suihkukoneella, jonka matkustamo on paineistettu ja jossa on vähintään 44 matkustajapaikkaa kohdan 2.1 c mukaisesti.

Lennot reiteillä Lampedusa–Rooma ja Pantelleria–Rooma on liikennöitävä ilma-aluksilla, joissa on vähintään 120 matkustajapaikkaa kohtien 2.1 d ja 2.1 e mukaisesti.

Markkinoiden kysynnän vaatiessa on tarjottava lisäkapasiteettia järjestämällä ylimääräisiä lentoja, joista ei saa aiheutua lisäkorvauksia ja joihin ei saa soveltaa jäljempänä 2.4 kohdassa mainituista hinnoista poikkeavia hintoja.

Kaikilla edellä tarkoitetuilla lennoilla on varattava kolme paikkaa terveydellisistä syistä johtuvia hätätapauksia ja vuranomaisten tarpeita varten. Näistä kolmesta paikasta kaksi voidaan varata/myydä vasta 24 tuntia ennen lennon lähtöaikaa ja yksi vasta 12 tuntia ennen lennon lähtöaikaa.

120-paikkaisilla koneilla suoritettaviin lentoihin liittyen on annettava takeet, että niillä voidaan kuljettaa vammaiset matkustajat WCHR, WCHS ja WCHC, parit, ruumisarkkuja ja tarvittaessa tavaroita.

Lukuun ottamatta lennolle pääsyn mahdollista epäämistä turvallisuussyistä, lentoliikenteen harjoittajan, joka hyväksyy julkisen palvelun veloitteen, on kaikin keinoin pyrittävä helpottamaan vammaisten ja liikuntarajoitteisten matkustajien kuljettamista.

2.4. Hinnat:

a) Reiteillä sovellettavat enimmäishinnat ovat:

Pantelleria–Palermo ja päinvastaiseen suuntaan	29,00 EUR
Lampedusa–Palermo ja päinvastaiseen suuntaan 3	1,00 EUR
Lampedusa–Catania ja päinvastaiseen suuntaan	31,00 EUR
Lampedusa–Rooma ja päinvastaiseen suuntaan	60,00 EUR
Pantelleria–Rooma ja päinvastaiseen suuntaan	60,00 EUR

Ilmoitettuihin hintoihin eivät sisälly alv eivätkä lentokenttäverot ja -maksut. Hintoihin ei saa lisätä minkäänlaisia lisämaksuja tai korotuksia.

Kaikki julkisen palvelun veloitteen kohteena olevilla reiteillä matkustavat ovat oikeutettuja edellä mainittuihin hintoihin.

On varmistettava ainakin yksi maksuton lippujen jakelu- ja myyntitapa, josta ei aiheudu matkustajalle mitään lisäkustannuksia.

b) Toimivaltaiset elimet tarkistavat enimmäishinnat vuosittain ISTAT/FOI:n kuluttajahintojen yleisindeksin perusteella lasketun edellisen vuoden inflaatiokerrotoimen mukaan. Tarkistuksesta ilmoitetaan kaikille kyseisillä reiteillä toimiville lentoliikenteen harjoittajille, ja se annetaan tiedoksi komissiolle julkaistavaksi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

c) Jos euron ja Yhdysvaltain dollarin keskimääräinen vaihtokurssi ja/tai polttoaineen hinta poikkeaa yli 5 prosenttia puolivuotiskauden keskiarvosta, hintoja on tarkistettava polttoaineen osuuden osalta suhteessa todetun poikkeuksen määrään.

Italian liikenneministeriö tekee mahdolliset hintatarkistukset puolivuositain Sisilian alueen aluevaltuuston puheenjohtajan suostumuksella. Jos kustannusten nousu on edellä ilmoitettua prosenttiosuutta suurempi, edellä tarkoitettu tekninen pariteettikomitea käynnistää mukautusmenettelyn julkisen palvelun veloitteiden kohteena olevilla reiteillä toimivien lentoliikenteen harjoittajien pyynnöstä. Jos kustannukset alenevat, sekakomitea aloittaa menettelyn ilman eri toimenpiteitä. Edellä tarkoitettun selvityksen yhteydessä on kuultava kyseisillä reiteillä toimivia lentoliikenteen harjoittajia.

Mahdolliset hintatarkistukset tulevat voimaan seuraavana puolivuotiskautena poikkeuksen havaitsemisen jälkeen.

Tarkistuksesta ilmoitetaan kaikille kyseisillä reiteillä toimiville lentoliikenteen harjoittajille, ja se annetaan tiedoksi komissiolle julkaistavaksi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2.5. Palvelun jatkuvuus:

Lentojen jatkuvuuden, säännöllisyyden ja täsmällisyyden varmistamiseksi lentoliikenteen harjoittajat, jotka hyväksyvät tämän julkisen palvelun veloitteen, sitoutuvat

- takaamaan palvelun jatkuvuuden vähintään kahden toista perättäisen kuukauden ajan ja olemaan keskeyttämättä palvelun harjoittamista ilman vähintään kuusi kuukautta aikaisemmin annettavaa ennakkoilmoitusta;
- yhdenmukaistamaan käytäntönsä lentomatrustajien oikeuksia koskevan peruskirjan periaatteiden mukaisesti sekä noudattamaan asiaa koskevaa kansallista, kansainvälistä ja yhteisön lainsäädäntöä;
- antamaan vakuuden, jolla taataan palvelun asianmukainen suorittaminen ja jatkuminen. Vakuuden määrän on oltava 800 000 EUR, ja se on myönnettävä ENAC:in hyväksi vaadittaessa maksettavana pankkitakuuna, jonka avulla ENAC voi varmistaa kyseisen palvelun jatkumisen;
- liikennöimään vuosittain vähintään 98 prosenttia toimintaohjelmiin sisältyvistä lennoista. Ylivoimaisia

esteitä lukuun ottamatta suoraan lentoliikenteen harjoittajasta johtuvista syistä peruutettujen lentojen määrä saa olla enintään kaksi prosenttia.

- maksamaan sääntelyelimelle kustakin tämän kahden prosentin rajan ylittävästä peruutetusta lennosta 3000,00 EUR sakon. Näin kertyneet varat käytetään Sisilian alueellisen jatkuvuuden turvaamiseksi toteutettavien toimenpiteiden rahoitukseen.
- takaamaan, että lennot liikennöidään aikataulun mukaisesti 30 minuutiksi vahvistetun viivästysmarginaalin puitteissa (palvelun täsmällisyys);
- myöntämään jokaiselle matkustajalle kaikista 30 minuuttia ylittävistä viivästyksistä 15,00 EUR hyvityksen seuraavan lipun hankintaa varten.

Edellä mainittuja sääntöjä ei sovelleta lentoihin, joiden peruuttaminen tai viivästyminen johtuu sääolosuhteista, lakoista tai muista lentoliikenteen harjoittajasta täysin riippumattomista tapahtumista.

Tässä kohdassa tarkoitetut sakot ovat kumuloituvia 27. tammikuuta 2006 annetussa lakiasetuksessa 69 määrättyjen seuraamusten kanssa, joita sovelletaan matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 261/2004 rikkomisiin.

Ohje ”teolliseen valmistukseen tarkoitettujen” tuotteiden loppukäytöstä Norjasta ja Islannista peräisin olevien kalastustuotteiden tariffikiintiöiden soveltamiseksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/C 305/06)

Yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hoidosta Norjasta peräisin olevien tiettyjen maatalous- ja kalastustuotteiden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 992/95 muuttamisesta annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1920/2004 ja yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hoidosta Islannista peräisin olevien tiettyjen kalastustuotteiden ja elävien hevosten osalta annetun asetuksen (EY) N:o 499/96 muuttamisesta annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1921/2004 avataan tariffikiintiöt, joiden järjestysnumerot ovat 09.0752, 09.0754, 09.0756, 09.0760, 09.0763, 09.0778 ja 09.0792, tietyille ”teolliseen valmistukseen tarkoitettuille” kalastustuotteille. Kyseisissä asetuksissa ei määritellä ilmaisua ”teolliseen valmistukseen tarkoitettu”.

Jotta voidaan taata näiden yhteisön tariffikiintiöiden yhdenmukainen soveltaminen, komissio, kuultuaan tullikoodeksikomitean tullitalouskysymysten jaoston mielipiteen, antaa seuraavassa esitetyn ohjeen.

- 1) Tariffikiintiöiden, joiden järjestysnumerot ovat **09.0752, 09.0754, 09.0760, 09.0763, 09.0778 ja 09.0792** soveltamiseksi, ilmaisulla ”teolliseen valmistukseen tarkoitettu” tarkoitetaan seuraavaa:

”Tariffikiintiöitä sovelletaan tuotteisiin, jos niitä käsitellään jollakin tavalla, paitsi jos niille on tarkoitus tehdä ainoastaan yksi tai useampi seuraavista käsittelyistä: puhdistaminen tai sisälmysten, pyrstön tai pään poisto, paloittelu, näytteenotto, lajittelu, päällysmarkintöjen tekeminen, pakkaus, jäädytys, jäädytys, pakastus, sulatus ja erottelu.

Tariffikiintiöitä kuitenkin sovelletaan tuotteisiin, jotka on tarkoitus paloitella seuraavilla tavoilla: kuutioiminen, fileointi, perhosfileiden leikkaaminen, jäädytettyjen palojen paloittelu tai jäädytettyjen toisistaan erotettavien fileepalojen halkaisu.

Tariffikiintiöitä ei sovelleta sellaisiin tuotteisiin, jotka on tarkoitus käsitellä tariffikiintiöihin oikeuttavalla tavalla, jos kyseisen käsittelyn tai kyseiset käsittelyt tekee vähittäisliike tai ravintolayritys.

Tariffikiintiöiden mukaista tullimyönnytystä sovelletaan ainoastaan ihmisravinnoksi tarkoitettuun kalaan.”

- 2) Tariffikiintiön, jonka järjestysnumero on **09.0756** soveltamiseksi, ilmaisulla ”teolliseen valmistukseen tarkoitettu” tarkoitetaan seuraavaa:

”Tariffikiintiöitä sovelletaan tuotteisiin, jos niitä käsitellään jollakin tavalla, paitsi jos niille on tarkoitus tehdä ainoastaan yksi tai useampi seuraavista käsittelyistä: puhdistaminen tai sisälmysten, pyrstön tai pään poisto, paloittelu, näytteenotto, lajittelu, päällysmarkintöjen tekeminen, pakkaus, jäädytys, jäädytys, pakastus, sulatus ja erottelu.

Tariffikiintiöitä kuitenkin sovelletaan tuotteisiin, jotka on tarkoitus paloitella seuraavilla tavoilla: kuutioiminen, fileointi, jäädytettyjen palojen paloittelu tai jäädytettyjen toisistaan erotettavien fileepalojen halkaisu.

Tariffikiintiöitä ei sovelleta sellaisiin tuotteisiin, jotka on tarkoitus käsitellä tariffikiintiöihin oikeuttavalla tavalla, jos kyseisen käsittelyn tai kyseiset käsittelyt tekee vähittäisliike tai ravintolayritys.

Tariffikiintiön mukaista tullimyönnytystä sovelletaan ainoastaan ihmisravinnoksi tarkoitettuun kalaan.”

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/C 305/07)

Komissio päätti 29. marraskuuta 2006 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain saksan kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32006M4455. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett))

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/C 305/08)

Komissio päätti 7. joulukuuta 2006 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
 - sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32006M4449. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

**Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inopart)**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/C 305/09)

Komissio päätti 27. lokakuuta 2006 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
 - sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32006M4239. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN

EFTAn valvontaviranomaisen tiedonanto ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamiseen liittyvästä yhteistyöstä EFTAn valvontaviranomaisen ja EFTA-valtioiden tuomioistuinten välillä

(2006/C 305/10)

A. Tämä tiedonanto on annettu Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (jäljempänä 'ETA-sopimus') ja valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen (jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuin sopimus') sääntöjen nojalla.

B. Euroopan komissio (jäljempänä 'komissio') on antanut tiedonannon EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan soveltamiseen liittyvästä yhteistyöstä komission ja EU:n jäsenvaltioiden tuomioistuinten välillä⁽¹⁾. Kyseinen asiakirja, joka ei ole sitova, sisältää periaatteet ja säännöt, joita komissio noudattaa kilpailun alalla. Siinä myös selostetaan, millä tavoin komission ja EU:n jäsenvaltioiden tuomioistuinten välinen yhteistyö suunnitellaan toteutettavaksi.

C. EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että edellä mainittu asiakirja on ETAn kannalta merkityksellinen. Pitääkseen kilpailuolosuhteet samanlaisina ja varmistaakseen ETAn kilpailusääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen koko Euroopan talousalueella EFTAn valvontaviranomainen antaa tämän tiedonannon käyttäen sille valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa annettuja valtuuksia.

D. Tässä tiedonannossa on erityisesti tarkoitus selostaa, miten EFTAn valvontaviranomainen aikoo toimia yhteistyössä ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamisessa EFTA-valtioiden⁽²⁾ kansallisten tuomioistuinten kanssa yksittäisissä tapauksissa⁽³⁾, aina kansallisen tuomioistuimen riippumattomuutta kunnioittaen.

I. TIEDONANNON SOVELTAMISALA

1. Tämä tiedonanto koskee EFTAn valvontaviranomaisen ja EFTA-valtioiden tuomioistuinten yhteistyötä näiden soveltaessa ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa. Tässä tiedonannossa 'EFTA-valtioiden tuomioistuimilla' (jäljempänä 'kansalliset tuomioistuimet') tarkoitetaan niitä EFTAn jäsenvaltiossa toimivia tuomioistuimia, jotka voivat soveltaa ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa ja joilla on

⁽¹⁾ EUVL C 101, 27.4.2004, s. 54.

⁽²⁾ Tässä tiedonannossa EFTA-valtioilla tarkoitetaan niitä EFTAn jäsenvaltioita, joiden osalta ETA-sopimus on tullut voimaan.

⁽³⁾ ETA-sopimuksen 56 artiklassa määrätään, onko EFTAn valvontaviranomaisella vai komissiolla toimivalta käsitellä ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamisalaa kuuluvaa yksittäistä asiaa. Ainoastaan yhdellä valvontaviranomaisella on toimivalta käsitellä tiettyä yksittäistä asiaa.

valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen 34 artiklan mukaisesti oikeus pyytää EFTAn tuomioistuimelta neuvoa-antavaa lausuntoa ETA-sopimuksen ja valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen tulkinnasta ⁽⁴⁾.

2. ETA-sopimuksen 53 tai 54 artiklan soveltamiseksi yksityisten osapuolten välisissä oikeusasioissa, kuten sopimukseen tai vahingonkorvauksiin liittyvissä asioissa, voidaan vedota kansallisiin tuomioistui-miin. Ne voivat toimia myös julkisina täytäntöönpanoviranomaisina tai vetoomustuomioistuimina. Kansallinen tuomioistuin voidaan nimetä valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 4 olevan II luvun, joka koskee ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan täytäntöönpanoa kilpailuasioissa (jäljempänä II luku) 40 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi jäsenvaltion kilpailuviranomaiseksi (jäljempänä 'kansallinen kilpailuviranomainen') ⁽⁵⁾. Tällöin kansallisten tuomioistuinten ja EFTAn valvontaviranomaisen yhteistyöhön sovelletaan tämän tiedonannon lisäksi myös tiedonantoa EFTAn kilpailuviranomaisten verkoston sisäisestä yhteistyöstä ⁽⁶⁾.

II. EUROOPAN TALOUSALUEEN KILPAILUSÄÄNTÖJEN SOVELTAMINEN KANSALLISISSA TUOMIOISTUI-MISSA

A. KANSALLISTEN TUOMIOISTUIMIEN TOIMIVALTA EUROOPAN TALOUSALUEEN KILPAILUSÄÄNTÖJÄ SOVEL-LETTAESSA

Jos asia kuuluu kansallisten tuomioistuinten toimivaltaan ⁽⁷⁾, niillä on valta soveltaa ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa ⁽⁸⁾. Tämän lisäksi olisi muistettava, että ETA-sopimuksen 53 ja 54 artikla kuuluvat oikeusjärjes-tyksen perusteisiin ja että niillä on ETA-sopimuksen tavoitteiden toteuttamisen kannalta olennainen merkitys, sillä yksi tavoitteista on varmistaa, ettei kilpailu vääristy ja että kilpailusääntöjä noudatetaan ⁽⁹⁾.

3. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että mikäli kansallisilla tuomioistuimilla on kansallisen lain-säädännön mukaisesti velvollisuus soveltaa omasta aloitteestaan kansallista oikeusjärjestystä koskevia sitovia sääntöjä, joihin osapuolet eivät ole viitanneet, vastaava velvoite koskee myös sitovan yhteisön

⁽⁴⁾ Mitkä kokonaisuudet voidaan katsoa valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen 34 artiklassa tarkoitetuiksi tuomioistui-miksi: ks. esim. EFTAn tuomioistuimen tuomio asiassa E-1/94, Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy Restamark, EFTAn oikeustapauskokoelma 1994–1995, s. 15, sekä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa C-516/99 (Schmid), Kok. 2002, s. I-4573, 34 kohta: "tuomioistuin ottaa huomioon useita seikkoja, joita ovat muun muassa kyseisen toimielimen lakisääteisyys, pysyvyys, sen tuomiovallan pakottavuus, menettelyn kontradiktorisuus, toimi-minen oikeussääntöjen soveltajana ja riippumattomuus". ETA-sopimuksen 6 artiklassa määrätään Euroopan yhteisön eri tuomioistuinten oikeuskäytännöstä, että siltä osin kuin sopimuksen määräykset ovat sisällöltään samoja kuin vastaavat Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen tai Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen taikka näitä kahta perustamissopimusta sovellettaessa annettujen säädösten säännöt, määräyksiä tulkitaan niitä täytän-töön pantaessa ja sovellettaessa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ennen tämän sopimuksen allekirjoittamista antamien merkityksellisten ratkaisujen mukaisesti, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeuskäytännön kehittä-mistä tulevaisuudessa. Valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen 3 artiklan 2 kohdasta seuraa, että EFTAn valvontaviran-omainen ja EFTAn tuomioistuin ottavat aiheellisella tavalla huomioon ETA-sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen annetuista merkityksellisistä ratkaisuksista ilmenevät periaatteet.

⁽⁵⁾ Sen jälkeen, kun valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjaa 4 muuttava, 24 päivänä syyskuuta 2004 tehty sopimus tuli voimaan 19 päivänä toukokuuta 2005, valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 4 oleva II luku vastaa pitkälti EFTA-pilariin kuuluvaa neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EFTAn valvontaviranomaisen tiedonanto yhteistyöstä EFTAn kilpailuviranomaisten verkostossa, ei vielä julkaistu.

⁽⁷⁾ Kansallisen tuomioistuimen toimivalta riippuu kansallisista, ETAn ja kansainvälisistä toimivaltasäännöistä.

⁽⁸⁾ Ks. II luvun 6 artikla.

⁽⁹⁾ Ks. ETA-sopimuksen 1 artiklan 2 kohdan e alakohta, jonka mukaan ETA-sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi on otettava käyttöön sellainen järjestelmä, jolla varmistetaan, ettei kilpailu vääristy ja että kilpailusääntöjä noudatetaan yhdenvertaisesti. Asia E-8/00, Landsorganisasjonen i Norge ja Norsk Kommuneforbund, EFTAn oikeustapausko-koelma 2002, s. 114, 40 kohta.

lainsäädännön, kuten EY:n kilpailulainsäädännön, soveltamista. Tilanne on sama, jos kansalliset tuomioistuimet voivat kansallisen lainsäädännön mukaan itse päättää, soveltavatko ne omasta aloitteestaan sitovia oikeussääntöjä. Kansallisten tuomioistuinten on sovellettava kilpailusääntöjä, jos kansallinen lainsäädäntö sallii tällaisen soveltamisen kansallisessa tuomioistuimessa, vaikka osapuoli, jonka edun mukaista on soveltaa niitä, ei olisikaan vedonnut niihin. Yhteisön lainsäädäntö ei kuitenkaan määrää kansallisia tuomioistuimia ottamaan omasta aloitteestaan esille yhteisön lainsäädännön rikkomista koskevaa asiaa, mikäli ne joutuisivat tällöin lupomaan niille tarkoitetusta passiivisesta roolista menemällä osapuolten itse määrittelemää kiistaa pidemmälle ja vetoamalla muihin tosiasioihin ja olosuhteisiin kuin niihin, joihin osapuoli on kyseisiin sääntöihin perustuvassa hakemuksessaan perustanut vaatimuksensa⁽¹⁰⁾. EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että EFTA-valtioiden kansallisilla tuomioistuimilla on vastaava velvoite silloin, kun vastaavat ETAn säännöt on otettu käyttöön⁽¹¹⁾.

4. Kansallisessa lainsäädännössä määritellyistä tehtävistään riippuen kansallisiin tuomioistuihin voidaan vedota ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamiseksi hallinnollisissa, siviili- tai rikosasioissa⁽¹²⁾. Varsinkin silloin, kun luonnollinen tai oikeushenkilö pyytää kansallista tuomioistuinta turvaamaan yksilön oikeuksiaan, kansallisilla tuomioistuimilla on ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan täytäntöönpanossa erityinen tehtävä, joka poikkeaa komission tai kansallisten kilpailuviranomaisten tehtävästä yleisen edun valvojina⁽¹³⁾. Kansallisilla tuomioistuimilla onkin oikeus panna ETA-sopimuksen 53 ja 54 artikla täytäntöön toteamalla sopimukset mitättömiksi tai myöntämällä vahingonkorvauksia.
5. Kansallisilla tuomioistuimilla on oikeus soveltaa ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa ilman velvollisuutta soveltaa samanaikaisesti kansallista kilpailulainsäädäntöä. Jos kansallinen tuomioistuin kuitenkin soveltaa kansallista kilpailulainsäädäntöä sopimukseen, yritysten yhteenliittymien päätöksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka saattavat ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla vaikuttaa ETA-sopimuksen sopimuspuolten väliseen kauppaan⁽¹⁴⁾, tai jos ne soveltavat kansallista kilpailulainsäädäntöä ETA-sopimuksen 54 artiklassa kiellettyihin väärinkäyttötapauksiin, niiden on myös sovellettava kyseisiin sopimuksiin, päätöksiin tai menettelytapoihin ETAn kilpailusääntöjä⁽¹⁵⁾.
6. Kansallisia tuomioistuimia ei II luvussa pelkästään valtuuteta soveltamaan ETAn kilpailusääntöjä. Kansallisen kilpailulainsäädännön rinnakkainen soveltaminen sopimukseen, yritysten yhteenliittymien päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka vaikuttavat ETA-sopimuksen sopimuspuolten väliseen kauppaan, ei saa johtaa erilaiseen lopputulokseen kuin ETAn kilpailusääntöjen soveltaminen. Valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 4 olevan II luvun 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että sopimuksia, päätöksiä tai yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joilla ei rikota ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaa tai jotka täyttävät sen 53 artiklan 3 kohdan ehdot, ei voida kieltää myöskään kansallisen kilpailuoikeuden nojalla⁽¹⁶⁾. Toisaalta ETA-sopimuksessa määrätään, että ristiriidat, jotka

⁽¹⁰⁾ Yhdistetyt asiat C-430/93 ja C-431/93, van Schijndel, Kok. 1995, s. I-4705, 13-15 ja 22 kohta.

⁽¹¹⁾ Tilanne on erilainen, jos ETAn sääntöjä ei ole pantu täytäntöön. ETA-sopimuksen 7 artiklasta ja pöytäkirjasta 35 seuraa, ettei lainsäädäntövallan siirto sisälly ETAn oikeuteen. ETA-sopimuksen pöytäkirjan 35 mukaan niitä tilanteita varten, joissa täytäntöön pannut ETA-säännöt ja muut laissa olevat säännökset ovat mahdollisesti ristiriidassa keskenään, EFTA-valtiot sitoutuvat antamaan tarvittaessa lainsäädäntöä, jonka mukaan ETA-säännöillä on etusija tällaisissa tilanteissa. Näin ollen ETAn oikeus ei edellytä, että yksityishenkilöt ja taloudelliset toimijat voisivat vedota kansallisissa tuomioistuimissa suoraan niihin ETA-sääntöihin, joita ei ole pantu täytäntöön. Samalla on kuitenkin olennainen osa ETA-sopimuksen yleistavoitetta perustaa dynaamiset ja homogeeniset markkinat, tavoitteeseen liittyvää oikeuspuolustusta ja henkilöiden oikeuksien valvomista sekä kansainvälisen julkisoikeuden tehokkuusperiaatetta, että kansalliset tuomioistuimet tarkastelevat kansallista oikeutta tulkitessaan kaikkia asiaan liittyviä ETAn oikeuden osia riippumatta siitä, onko ne pantu täytäntöön. Asia E-4/01, Karl K. Karlsson, EFTAn oikeustapauskokoelma 2002, s. 240, 28 kohta.

⁽¹²⁾ Asetuksen (EY) N:o 1/2003 johdanto-osan 8 kappaleen viimeisen virkkeen mukaisesti asetusta sovelletaan kansalliseen lainsäädäntöön, jossa säädetään rikosoikeudellisia rangaistuksia luonnollisille henkilöille, vain siltä osin kuin tällaiset rangaistukset ovat keino panna täytäntöön yrityksiin sovellettavat kilpailusäännöt. EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että vastaavasti II lukua ei sovelleta EFTA-valtioiden kansalliseen lainsäädäntöön, jossa säädetään rikosoikeudellisia rangaistuksia luonnollisille henkilöille, paitsi siltä osin kuin tällaiset rangaistukset ovat keino panna täytäntöön yrityksiin sovellettavat kilpailusäännöt.

⁽¹³⁾ Asia T-24/90, Automec, Kok. 1992, s. II-2223, 85 kohta.

⁽¹⁴⁾ Tarkempia tietoja vaikutuksesta kaupankäynnin käsitteeseen on asiaa koskevassa tiedonannossa (ei vielä julkaistu EUVL:ssä).

⁽¹⁵⁾ Valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 4 olevan II luvun 3 artiklan 1 kohta.

⁽¹⁶⁾ Ks. myös ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan soveltamista koskeva tiedonanto (ei vielä julkaistu EUVL:ssä).

johtuvat kansallisen ja ETAn oikeuden rinnakkaisesta soveltamisesta, ratkaistaan siten, että ETAn oikeudella on etusija. Sopimuksia, päätöksiä tai yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joilla rikotaan ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaa ja jotka eivät täytä sen 53 artiklan 3 kohdan ehtoja, ei voida saattaa voimaan kansallisen lainsäädännön nojalla⁽¹⁷⁾. Valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 4 olevan II luvun 3 artiklassa ei säädetä samankaltaista yhdenmukaistamisvelvoitetta, joka koskisi kansallisen kilpailuoikeuden ja ETA-sopimuksen 54 artiklan rinnakkaista soveltamista yritysten yksipuolisiin toimiin. Säännösten ollessa ristiriitaisia on vaadittava, että kansalliset tuomioistuimet jättävät soveltamatta kaikkia sellaisia kansallisia säännöksiä, jotka ovat ristiriidassa täytäntöön pannun ETA-säännön kanssa riippumatta siitä, onko nämä kansalliset oikeussäännökset annettu aikaisemmin vai myöhemmin kuin kyseinen ETA-sääntö⁽¹⁸⁾.

7. ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamisen lisäksi kansallisilla tuomioistuimilla on toimivalta soveltaa ETA-sopimukseen sisältyviä määräyksiä, EFTAn tuomioistuimen tuomioita ja EFTAn valvontaviranomaisen päätöksiä. Kansalliset tuomioistuimet voivat on tämän vuoksi joutua panemaan täytäntöön komission päätösten lisäksi EFTAn valvontaviranomaisen päätöksiä⁽¹⁹⁾ tai ETA-sopimukseen sisältyviä määräyksiä, joilla ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohtaa sovelletaan tietyntyyppisiin sopimuksiin, päätöksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin. Kansalliset tuomioistuimet toimivat näitä ETAn kilpailusääntöjä soveltaessaan ETAn oikeuden puitteissa, jolloin niiden pitäisi ottaa huomioon myös ETAn oikeuden peruseräkkeet⁽²⁰⁾.
8. ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltaminen kansallisissa tuomioistuimissa edellyttää usein monimutkaisia taloudellisia ja oikeudellisia arviointoja⁽²¹⁾. Kansallisten tuomioistuinten olisi ETAn kilpailusääntöjä soveltaessaan noudatettava ETAn oikeuden vakiintuneita periaatteita⁽²²⁾ ja ETA-sopimukseen sisältyviä säännöksiä, joilla ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohtaa sovelletaan tietyntyyppisiin sopimuksiin, päätöksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin⁽²³⁾. Myös tapaukset, joissa EFTAn valvontaviranomainen on soveltanut ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa tietyssä asiassa, sitovat kansallisia tuomioistuimia niiden soveltaessa ETAn kilpailusääntöjä samassa asiassa komission kanssa samanaikaisesti tai sen jälkeen⁽²⁴⁾. Kansallisten tuomioistuinten on vastaavasti noudatettava tapaa, jolla komissio on soveltanut ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa tietyyn tapaukseen, kun ne soveltavat ETAn kilpailusääntöjä samaan tapaukseen rinnakkain komission kanssa tai sen jälkeen. Kansalliset tuomioistuimet voivat ilman, että se vaikuttaisi EFTAn tuomioistuimen ja yhteisön tuomioistuinten tekemisiin lopullisiin EY:n perustamissopimuksen tulkintoihin, tukeutua EFTAn valvontaviranomaisen tai komission päätöksiin tai ETA-sopimukseen sisältyviin säädöksiin, joissa on samankaltaisia elementtejä kuin niiden käsiteltävänä olevassa asiassa sekä EFTAn valvontaviranomaisen tiedonantoihin ja suuntaviivoihin, jotka koskevat ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamista⁽²⁵⁾.

B. ETAN KILPAILUSÄÄNTÖJEN SOVELTAMISEEN KANSALLISISSA TUOMIOISTUIMISSA LIITTYVIÄ MENETTELYTAPAKYSYMYSKYSIÄ

9. Kansallinen lainsäädäntö kattaa suurimman osan ETAn kilpailusääntöjen täytäntöönpanoa kansallisissa tuomioistuimissa koskevista menettelytapaehtoista ja seuraamuksista, joita ne voivat määrätä sääntöjen rikkomistapauksissa. ETAn kilpailusääntöjen täytäntöönpanon edellytyksiä määritetään kuitenkin jossakin määrin myös ETAn oikeudessa. Valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen ansiosta kansallisilla tuomioistuimilla on tiettyjä mahdollisuuksia esimerkiksi pyytää EFTAn valvontaviranomaisen lausuntoa kysymyksistä, jotka liittyvät ETAn kilpailusääntöjen soveltamiseen⁽²⁶⁾. Ne voivat myös luoda sääntöjä,

⁽¹⁷⁾ Ks. asia E-1/94, Restamark (alaviite 4), asia 14/68, Walt Wilhelm, Kok. 1969, s. 1, ja yhdistetyt asiat 253/78 ja 1-3/79, Giry ja Guerlain, Kok. 1980, s. 2327, 15-17 kohta.

⁽¹⁸⁾ Ks. asia E-1/94, Restamark (alaviite 4) ja asia C-198/01, Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF), Kok. 2003, s. 49. Ks. myös alaviite 11.

⁽¹⁹⁾ Kansallista tuomioistuinta voidaan esimerkiksi pyytää panemaan täytäntöön II luvun 7-10, 23 tai 24 artiklan nojalla tehtyjä EFTAn valvontaviranomaisen päätöksiä.

⁽²⁰⁾ Ks. esim. asia 5/88, Wachauf, Kok. 1989, s. 2609, 19 kohta.

⁽²¹⁾ Yhdistetyt asiat C-215/96 ja C-216/96, Bagnasco, Kok. 1999, s. I-135, 50 kohta.

⁽²²⁾ Ks. tämän tiedonannon alaviite 4.

⁽²³⁾ Asia 63/75, Fonderies Roubaix, Kok. 1976, s. 111, 9-11 kohta, ja asia C-234/89, Delimitis, Kok. 1991, s. I-935, 46 kohta.

⁽²⁴⁾ Kansallisten tuomioistuinten ja EFTAn valvontaviranomaisen toteuttama ETAn kilpailusääntöjen rinnakkainen tai peräkkäinen soveltaminen: ks. myös 11-14 kohta.

⁽²⁵⁾ Asia 66/86, Ahmed Saeed Flugreisen, Kok. 1989, s. 803, 27 kohta, ja asia C-234/89, Delimitis, Kok. 1991, s. I-935, 50 kohta. Tähän tiedonantoon on liitetty luettelo EFTAn valvontaviranomaisen kilpailupolitiikan alalla antamista suuntaviivoista ja tiedonannoista sekä ETA-sopimukseen sisältyviä säännöksiä, joilla ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohtaa sovelletaan tietyntyyppisiin sopimuksiin, päätöksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin.

⁽²⁶⁾ Lisätietoja kansallisten tuomioistuinten mahdollisuudesta pyytää EFTAn valvontaviranomaisen lausuntoa on 27-30 kohdassa.

joilla on pakollinen vaikutus niillä käsiteltävinä oleviin asioihin esimerkiksi siten, että EFTAn valvontaviranomainen ja kansalliset kilpailuviranomaiset voivat esittää kirjallisia huomautuksia ⁽²⁷⁾. Näitä ETAn oikeuden säännöksiä olisi sovellettava kansallisiin sääntöihin nähden ensisijaisina ⁽²⁸⁾.

10. Jos ETAn oikeudessa ei ole menettelyjä ja seuraamuksia koskevia säännöksiä, joita kansallisten tuomioistuinten on ETAn kilpailusääntöjä soveltaessaan noudatettava, nämä soveltavat kansallista prosessioikeutta ja määräävät toimivaltuuksiansa puitteissa kansallisen lainsäädännön mukaisia seuraamuksia. Näitä kansallisia säädöksiä sovellettaessa on kuitenkin noudatettava ETAn oikeuden yleisperiaatteita. Tässä yhteydessä on hyödyllistä muistuttaa EFTAn tuomioistuimen ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, jonka mukaisesti:
- (a) ETAn oikeuden rikkomistapauksien varalta kansallisessa lainsäädännössä on säädettävä sanktioita, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ⁽²⁹⁾;
 - (b) jos ETAn oikeuden rikkominen aiheuttaa vahinkoa yksityishenkilölle, tämän tulisi voida hakea tietyin edellytyksin vahingonkorvauksia kansallisessa tuomioistuimessa ⁽³⁰⁾;
 - (c) kansallisten tuomioistuinten ETAn oikeuden täytäntöönpanossa noudattamia menettelyjä ja määrittämiä sanktioita koskevat säännöt
 - eivät saa tehdä täytäntöönpanoa kohtuuttoman vaikeaksi tai käytännössä mahdottomaksi (tehokkuusperiaate) ⁽³¹⁾ eivätkä ne
 - saa olla epäedullisempia kuin vastaavan kansallisen lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevat säännöt (vastaavuusperiaate) ⁽³²⁾.

Koska täytäntöön pannut ETA-säännöt ovat etusijalla kansalliseen lainsäädäntöön nähden ⁽³³⁾, kansallinen tuomioistuin ei voi soveltaa kansallisia sääntöjä, jotka eivät ole näiden periaatteiden mukaisia.

C. KANSALLISTEN TUOMIOISTUINTEN JA EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN TOTEUTTAMA ETAN KILPAILUSÄÄNTÖJEN RINNAKKAINEN TAI PERÄKKÄINEN SOVELTAMINEN

11. Kansallinen tuomioistuin voi soveltaa samanaikaisesti EFTAn valvontaviranomaisen kanssa ⁽³⁴⁾ tai valvontaviranomaisen jälkeen ⁽³⁵⁾ ETAn kilpailulainsäädäntöä sopimukseen, päätökseen, yhdenmukaisesti menetelytapaan tai yksipuolisiin toimiin, jotka vaikuttavat ETA-sopimuksen sopimuspuolten väliseen kauppaan. Seuraavissa kohdissa esitetään pääpiirteittäin joitakin velvoitteita, joita kansallisten tuomioistuinten on tällaisissa tapauksissa noudatettava.

⁽²⁷⁾ Lisätietoja huomautusten antamisesta 31-35 kohdassa.

⁽²⁸⁾ Ks. tämän tiedonannon 3 kohta ja 11 alaviite.

⁽²⁹⁾ Asia 68/88, komissio v. Kreikka, Kok. 1989, s. 2965, 23–25 kohta.

⁽³⁰⁾ Vahingonkorvauksista EFTA-valtion syyllistyttyä rikkomiseen ja tällaiseen valtion vastuuseen sovellettavista ehdoista: ks. esim. asia E-9/97, Erla Maria Sveinbjörnsdóttir, EFTAn oikeustapauskokoelma 1995, s. 95, 66 kohta ja asia E-4/01, Karl K. Karlsson, ks. alaviite 11. Korvausten hakemisesta yrityksen syyllistyttyä rikkomiseen: ks. asia C-453/99, Courage ja Crehan, Kok. 2001, s. 6297, 26 ja 27 kohta). Vahingonkorvauksista jäsenvaltion tai viranomaisen, joka on osa valtionhallintoa, syyllistyttyä rikkomiseen ja tällaiseen valtion vastuuseen sovellettavista ehdoista ks. esimerkiksi yhdistetyt asiat C-6/90 ja C-9/90, Francovich, Kok. 1991, s. I-5357, 33–36 kohta, asia C-271/91, Marshall v. Southampton ja South West Hampshire Area Health Authority, Kok. 1993, s. I-4367, 30, 34 ja 35 kohta, yhdistetyt asiat C-46/93 ja C-48/93, Brasserie du Pêcheur ja Factortame, Kok. 1996, s. I-1029, asia C-392/93, British Telecommunications, Kok. 1996, s. I-1631, 39–46 kohta ja yhdistetyt asiat C-178/94, C-179/94 ja C-188/94 — 190/94, Dillenkofer, Kok. 1996, s. I-4845, 22–26 ja 72 kohta.

⁽³¹⁾ Ks. esim. asia E-4/01 Karl K. Karlsson, ks. alaviite 11, 33 kohta, asia 33/76, Rewe, Kok. 1976, s. 1989, 5 kohta, asia 45/76, Comet, Kok. 1976, s. 2043, 12 kohta, sekä asia 79/83, Harz, Kok. 1984, s. 1921, 18 ja 23 kohta.

⁽³²⁾ Ks. esim. asia E-4/01, Karl K. Karlsson, ks. alaviite 11, kohta 33, asia 33/76, Rewe, Kok. 1976, s. 1989, 5 kohta, asia 158/80, Rewe, Kok. 1981, s. 1805, 44 kohta, asia 199/82, San Giorgio, Kok. 1983, s. 3595, 12 kohta, ja asia C-231/96, Edis, Kok. 1998, s. I-4951, 36 ja 37 kohta.

⁽³³⁾ Ks. 6 kohta ja alaviite 11.

⁽³⁴⁾ Mainitun II luvun 11 artiklan 6 kohdan ja 40 artiklan 3 ja 4 kohdan säännökset yhdessä estävät sen, että sekä komissio että kansallinen tuomioistuin soveltavat ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa samanaikaisesti ainoastaan, jos kansallinen tuomioistuin on nimetty kansalliseksi kilpailuviranomaiseksi.

⁽³⁵⁾ Kun kansalliset tuomioistuimet käyttävät ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan mukaista toimivaltaansa, niiden on lisäksi otettava huomioon komission toimivalta sellaisten päätösten välttämiseksi, jotka olisivat ristiriidassa komission tekemien tai suunnitteleminen päätösten kanssa (asia C-234/89, Delimitis, Kok. 1991, s. I-935, 47 kohta).

12. Kun kansallinen tuomioistuin tekee päätöksen ennen EFTAn valvontaviranomaista, sen on vältettävä tekemästä päätöstä, joka olisi ristiriidassa EFTAn valvontaviranomaisen harkitseman päätöksen kanssa ⁽³⁶⁾. Tätä tarkoitusta varten kansallinen tuomioistuin voi kysyä EFTAn valvontaviranomaiselta, onko sillä vireillä asiaa, joka koskee samoja sopimuksia, päätöksiä tai menettelytapoja ⁽³⁷⁾, ja jos vastaus on myönteinen, missä vaiheessa asian käsittely on ja mitä EFTAn valvontaviranomainen todennäköisesti kyseisessä tapauksessa päättää ⁽³⁸⁾. Kansallinen tuomioistuin voi myös harkita menettelyjensä keskeyttämistä, kunnes EFTAn tuomioistuin on tehnyt oman päätöksensä, jos se katsoo tämän oikeusvarmuuden vuoksi tarpeelliseksi ⁽³⁹⁾. EFTAn valvontaviranomainen pyrkii puolestaan asettamaan etusijalle asiat, joissa se on päättänyt aloittaa valvonta- ja tuomioistui nsopimuksen III luvun (jäljempänä 'III luku') 2 artiklan 1 kohdan mukaisen menettelyn ja jotka ovat tällä tavoin keskeytettyjen kansallisten menettelyjen kohteena erityisesti, jos näistä riippuu siviilioikeudellisen riita-asian ratkaisu. Jos kansallisella tuomioistuimella ei kuitenkaan ole järkevää syytä epävarmuuteen EFTAn valvontaviranomaisen harkitsemasta päätöksestä tai jos EFTAn valvontaviranomainen on jo tehnyt päätöksen samankaltaisessa asiassa, kansallinen tuomioistuin voi tehdä käsiteltävänä olevassa asiassa kyseisen harkittavana olevan tai aiemman päätöksen mukaisen päätöksen ilman velvollisuutta kysyä EFTAn valvontaviranomaiselta edellä mainittuja tietoja tai odottaa komission päätöstä.
13. Kun EFTAn valvontaviranomainen tekee päätöksen tietyssä asiassa ennen kansallista tuomioistuinta, tämä ei voi tehdä EFTAn valvontaviranomaisen päätöksen vastaista päätöstä. EFTAn valvontaviranomaisen päätöksen sitova vaikutus ei luonnollisesti vaikuta EFTAn tuomioistuimen tulkintaan ETAn oikeudesta. Jos kansallinen tuomioistuin epäilee EFTAn valvontaviranomaisen päätöksen laillisuutta, se ei voi tällä perusteella välttää kyseisen päätöksen sitovuutta ennen kuin EFTAn tuomioistuin on antamassaan tuomiossa toisin päättänyt ⁽⁴⁰⁾. Jos kansallinen tuomioistuin aikoo antaa EFTAn valvontaviranomaisen päätöksen vastaisen tuomion, sen on pyydettävä EFTAn tuomioistuimelta neuvoa-antavaa lausuntoa (valvonta- ja tuomioistui nsopimuksen 34 artikla). Tämän jälkeen EFTAn tuomioistuin päättää, onko EFTAn valvontaviranomaisen päätös ETAn oikeuden mukainen. Jos EFTAn tuomioistuimissa kuitenkin nostetaan valvonta- ja tuomioistui nsopimuksen 36 artiklassa tarkoitettu EFTAn valvontaviranomaisen päätöstä koskeva kanne ja kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevan asian ratkaisu riippuu EFTAn valvontaviranomaisen päätöksen pätevydestä, kansallisen tuomioistuimen on keskeytettävä menettelynsä, kunnes EFTAn tuomioistuin on antanut lopullisen tuomion päätöksen mitätöintiä koskevassa asiassa, paitsi jos se katsoo, että kyseisissä olosuhteissa on perusteltua esittää EFTAn tuomioistuimelle lausuntopyyntö EFTAn valvontaviranomaisen päätöksen pätevydestä ⁽⁴¹⁾.
14. Jos kansallinen tuomioistuin keskeyttää menettelyn esimerkiksi odottaakseen EFTAn valvontaviranomaisen päätöstä (tämän tiedonannon 12 kohdassa kuvattu tilanne), EFTAn tuomioistuimen antamaa lopullista tuomiota päätöksen mitätöimistä koskevassa asiassa tai neuvoa-antavaa lausuntoa koskevassa menettelyssä (13 kohdassa kuvattu tilanne), sillä on velvoite tutkia, onko sen määrättävä väliaikaisia toimenpiteitä osapuolten oikeuksien turvaamiseksi ⁽⁴²⁾.

III. EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN JA KANSALLISTEN TUOMIOISTUINTEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

15. Valvonta- ja tuomioistui nsopimuksen 34 artiklassa määrätään kansallisten tuomioistuinten ja EFTAn tuomioistuimen välisestä yhteistyömekanismista, mutta ETA-sopimuksen säädösosassa ja valvonta- ja tuomioistui nsopimuksessa ei ole kansallisten tuomioistuinten ja EFTAn valvontaviranomaisen yhteistyötä koskevia nimenomaisia määräyksiä. ETA-sopimuksen 3 artiklassa, joka on muotoiltu EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan pohjalta ja jossa pitkälti toistetaan kyseinen artikla, veloitetaan ETA-sopimuksen sopimuspuolet toteuttamaan kaikki toimenpiteet, jotka ovat aiheellisia ETA-sopimuksesta

⁽³⁶⁾ Valvonta- ja tuomioistui nsopimuksen pöytäkirjassa 4 olevan II luvun 16 artiklan 1 kohta.

⁽³⁷⁾ EFTAn valvontaviranomainen julkistaa II luvun 7–10 artiklan mukaisen päätöksen tekemistä koskevan menettelyn aloittamisen (ks. III luvun 2 artiklan 2 kohta). Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen mukaan menettelyn aloittaminen on komission sitova toimi, joka osoittaa sen aikovan tehdä päätöksen (asia 48/72, Brasserie de Haecht, Kok. 1973, s. 77, 16 kohta).

⁽³⁸⁾ Asia C-234/89, Delimitis, Kok. 1991, s. I-935, 53 kohta, ja yhdistetyt asiat C-319/93, C-40/94 ja C-224/94, Dijkstra, Kok. 1995, s. I-4471, 34 kohta. Ks. lisätietoja tästä aiheesta: tämän tiedonannon 21 kohta.

⁽³⁹⁾ Ks. II luvun 16 artiklan 1 kohta sekä asia C-234/89, Delimitis, Kok. 1991, s. I-935, 47 kohta, ja asia C-344/98, Masterfoods, Kok. 2000, s. I-11369, 51 kohta.

⁽⁴⁰⁾ Asia 314/85, Foto-Frost, Kok. 1987, s. 4199, 12–20 kohta.

⁽⁴¹⁾ Ks. II luvun 16 artiklan 1 kohta ja asia C-344/98, Masterfoods, Kok. 2000, s. I-11369, 52–59 kohta.

⁽⁴²⁾ Asia C-344/98, Masterfoods, Kok. 2000, s. I-11369, 58 kohta.

johtuvien velvoitteiden täyttämiseksi. Yhteisöjen tuomioistuimet ovat todenneet, että EY:n perustamis-sopimuksen 10 artiklassa EU:n toimielimille ja jäsenvaltioille asetetaan yhtäläinen velvoite toimia lojalissa yhteistyössä EY:n perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Näin ollen EY:n perus-tamissopimuksen 10 artiklasta johtuu, että komission on avustettava kansallisia tuomioistuimia näiden soveltaessa yhteisön lainsäädäntöä⁽⁴³⁾. EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että sillä on samanlainen lojalin yhteistyön velvoite EFTA-valtioiden kansallisia tuomioistuimia kohtaan ETA-sopimuksen vastaavan 3 artiklan ja valvonta- ja tuomioistuin-sopimuksen 2 artiklan nojalla. Myös kansalliset tuomioistuimet voidaan velvoittaa avustamaan EFTAn valvontaviranomaista täyttämään tehtäviään⁽⁴⁴⁾.

16. On myös syytä muistuttaa kansallisten tuomioistuinten ja viranomaisten, erityisesti kansallisten kilpai-luviranomaisten, yhteistyöstä sovellettaessa ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa. Vaikka tähän kansal-listen viranomaisten yhteistyöhön sovelletaankin pääasiassa kansallisia sääntöjä, II luvun 15 artiklan 3 kohdassa määrätään, että kansalliset kilpailuviranomaiset voivat esittää huomautuksia oman EFTA-valtionsa kansallisille tuomioistuimille. Tämän tiedonannon 31 ja 33–35 kohtaa sovelletaan asiaan-kuuluvin osin kyseisiin huomautuksiin.

A. EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN TUOMIOISTUINTEN ULKOPUOLISENA ASiantuntijana (AMICUS CURIAE)

17. Voidakseen avustaa kansallisia tuomioistuimia ETAn kilpailusääntöjen soveltamisessa EFTAn valvonta-viranomainen on sitoutunut auttamaan kansallisia tuomioistuimia silloin, kun nämä pitävät kyseistä apua tarpeellisena voidakseen tehdä päätöksen tietyssä asiassa. Kyseisen avun yleisimpiin tyyppeihin viitataan II luvun 15 artiklassa. Näitä ovat tietojen toimittaminen (jäljempänä 21–26 kohta) ja EFTAn valvontaviranomaisen lausuntojen toimittaminen (27–30 kohta) sekä EFTAn valvontaviranomaisen mahdollisuus esittää huomautuksia (31–35 kohta). Koska II luvussa edellytetään tämäntyyppisen avun antamista, sitä ei voida rajoittaa millään EFTA-valtion omalla säännöllä. Jos tähän liittyviä ETAn menet-telytapasääntöjä ei kuitenkaan ole, mutta ne ovat tarpeen tämäntyyppisen avun mahdollistamiseksi, EFTA-valtioiden on otettava käyttöön asianmukaiset menettelytapasäännöt, joita noudattaen kansalliset tuomioistuimet ja EFTAn valvontaviranomainen pystyvät täysin hyödyntämään II luvun tarjoamia mahdollisuuksia⁽⁴⁵⁾.

18. Kansalliset tuomioistuimet voivat toimittaa apua koskevat pyyntönsä kirjallisina osoitteeseen

EFTAn valvontaviranomainen
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles

tai lähettää ne sähköisessä muodossa osoitteeseen

registry@eftasurv.int

19. On syytä muistaa, että kansallisten tuomioistuinten kanssa tehtävän yhteistyön muodosta riippumatta EFTAn valvontaviranomainen kunnioittaa niiden riippumattomuutta. Näin ollen EFTAn valvontaviran-omaisen tarjoama apu ei sido kansallista tuomioistuinta. EFTAn valvontaviranomaisen on myös varmistettava, että se noudattaa velvollisuutta täyttää salassapitovelvollisuutensa ja varmistaa oman toimivuutensa sekä itsenäisyytensä⁽⁴⁶⁾. EFTAn valvontaviranomainen on sitoutunut säilyttämään puolueettomuutensa ja objektiivisuutensa täyttäessään ETA-sopimuksen 3 artiklan ja valvonta- ja tuomioistuin-sopimuksen 2 artiklan mukaista velvoitettaan avustaa kansallisia tuomioistuimia ETAn kilpailusääntöjen soveltamisessa. EFTAn valvontaviranomaisen kansallisille tuomioistuimille toimittama apu kuuluu sen velvollisuuksiin puolustaa yleistä etua. Tarkoituksena ei siis ole toimia kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevan asian osapuolten yksityisten etujen puolustajana. Tästä syystä EFTAn valvontaviranomainen ei kuule osapuolia avustaan kansalliselle tuomioistuimelle. Jos tuomiois-tuimen käsiteltävänä olevan asian osapuoli on ottanut yhteyttä EFTAn valvontaviranomaiseen kysy-myksistä, jotka on tuotu kansallisen tuomioistuimen ratkaistaviksi, se ilmoittaa tästä kansalliselle tuomioistuimelle riippumatta siitä, ovatko yhteydenotot tapahtuneet ennen vai jälkeen kansallisen tuomioistuimen esittämän yhteistyöpyynnön.

⁽⁴³⁾ Asia C-2/88 Imm Zwartveld, Kok. 1990, s. I-3365, 16–22 kohta, ja asia C-234/89, Delimitis, Kok. 1991, s. I-935, 53 kohta.

⁽⁴⁴⁾ Asia C-94/00, Roquette Frères, Kok. 2002, s. 9011, 31 kohta.

⁽⁴⁵⁾ Lisätietoja tällaisten kansallisten menettelytapasääntöjen yhdenmukaisuudesta ETAn oikeuden yleisten periaatteiden kanssa: ks. tämän tiedonannon 9 ja 10 kohta.

⁽⁴⁶⁾ Lisätietoja näistä velvoitteista, ks. esim. tämän tiedonannon 23–26 kohta.

20. EFTAn valvontaviranomainen julkaisee vuosikertomuksessaan yhteenvedon tämän tiedonannon mukaisesta yhteistyöstään kansallisten tuomioistuinten kanssa. Se voi myös julkaista lausuntonsa ja huomautuksensa verkkosivustollaan.

1. EFTAn valvontaviranomaisen velvollisuus toimittaa tietoja kansallisille tuomioistuimille

21. EFTAn valvontaviranomaisen velvollisuus auttaa kansallisia tuomioistuimia EFTAn kilpailuoikeuden soveltamisessa ilmenee pääasiassa sen velvollisuutena toimittaa hallussaan olevia tietoja kansallisille tuomioistuimille. Kansallinen tuomioistuin voi esimerkiksi pyytää EFTAn valvontaviranomaiselta sillä olevia asiakirjoja tai menettelyä koskevia tietoja saadakseen selville, onko tietty asia valvontaviranomaisen käsiteltävänä, onko valvontaviranomainen aloittanut menettelyn tai onko se jo muodostanut kantansa. Kansallinen tuomioistuin voi myös kysyä EFTAn valvontaviranomaiselta, milloin tämä todennäköisesti tekee päätöksen, jotta se voisi määritellä ehdot, joilla menettely mahdollisesti päätetään keskeyttää, tai tarpeen päättää väliaikaisista toimenpiteistä ⁽⁴⁷⁾.
22. Varmistaakseen kansallisten tuomioistuinten kanssa tehtävän yhteistyön tehokkuuden EFTAn valvontaviranomainen pyrkii toimittamaan pyydetty tiedot kansalliselle tuomioistuimelle yhden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Jos EFTAn valvontaviranomainen joutuu pyytämään kansalliselta tuomioistuimelta sen pyyntöä koskevia lisäselvityksiä tai jos valvontaviranomaisen on kuultava osapuolia, joita tietojen toimittaminen suoraan koskee, kyseinen määräaika alkaa ajankohdasta, jolloin valvontaviranomainen saa tarvittavat tiedot.
23. Toimittaessaan tietoja kansallisille tuomioistuimille EFTAn valvontaviranomaisen on pidettävä voimassa ETA-sopimuksen 122 artiklassa ja valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen 14 artiklassa luonnollisille ja oikeushenkilöille annetut takeet ⁽⁴⁸⁾. Valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen 14 artiklassa kielletään EFTAn valvontaviranomaisen jäseniä, virkamiehiä tai muita henkilöstöön kuuluvia ilmaisemasta salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja. ETA-sopimuksen 122 artiklassa edellytetään, että sopimuspuolten edustajien, valtuutettujen ja asiantuntijoiden sekä muiden viranomaisten on vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin pidettävä salassa sellaiset tiedot, joita koskee salassapitovelvollisuus, erityisesti tiedot yrityksistä, niiden liikesuhteista tai niiden kustannustekijöistä. Velvoite sisältyy myös II luvun 28 artiklaan. Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvat tiedot voivat olla sekä luottamuksellisia tietoja että liikesalaisuuksia. Liikesalaisuudet ovat tietoja, joiden saattaminen julkisuuteen, mutta myös pelkkä toimittaminen muulle henkilölle kuin tietojen antajalle saattaa vakavasti vahingoittaa tämän etuja ⁽⁴⁹⁾.
24. Luettaessa ETA-sopimuksen 3 ja 122 artiklaa sekä valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen 14 artiklaa yhdessä ei voida päätellä, että EFTAn valvontaviranomaisen olisi ehdottomasti kiellettyä toimittaa kansallisille tuomioistuimille salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja. Samoin kuin yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännössä vahvistetaan komission lojaalin yhteistyön velvoitteen osalta, EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että lojaalin yhteistyön velvoite edellyttää sen toimittavan kansalliselle tuomioistuimelle kaikki tuomioistuimen pyytämät tiedot, vaikka ne kuuluisivat salassapitovelvollisuuden piiriin. Tarjotessaan yhteistyötä kansallisille tuomioistuimille EFTAn valvontaviranomainen ei kuitenkaan saa missään tapauksessa vaarantaa ETA-sopimuksen 122 artiklan ja valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen 14 artiklan mukaisten takeiden noudattamista.
25. Näin ollen ennen kuin EFTAn valvontaviranomainen toimittaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja kansalliselle tuomioistuimelle, se muistuttaa tuomioistuinta tästä EFTAn oikeuden mukaisesta velvollisuudesta kunnioittaa ETA-sopimuksen 122 artiklasta ja valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen 14 artiklasta luonnollisille ja oikeushenkilöille johtuvia oikeuksia. Valvontaviranomainen kysyy myös kansalliselta tuomioistuimelta, voiko se taata ja takaako se salassa pidettävien tietojen ja liikesalaisuuksien suojaamisen. Jos kansallinen tuomioistuin ei pysty antamaan tällaista takuuta, valvontaviranomainen ei toimita sille liikesalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja ⁽⁵⁰⁾. Vain siinä tapauksessa, että kansallinen tuomioistuin on taannut, että se suojaa luottamukselliset tiedot ja liikesalaisuudet, valvontaviranomainen toimittaa sille pyydetty tiedot ja ilmoittaa, mitä osaa tiedoista salassapitovelvollisuus koskee, ja mitä osaa se ei koske, jolloin tätä osaa koskevat tiedot voidaan paljastaa.

⁽⁴⁷⁾ Asia C-234/89, Delimitis, Kok. 1991, s. I-935, 53 kohta, ja yhdistetyt asiat C-319/93, C-40/94 ja C-224/94, Dijkstra, Kok. 1995, s. I-4471, 34 kohta.

⁽⁴⁸⁾ Asia C-234/89, Delimitis, Kok. 1991, s. I-935, 53 kohta.

⁽⁴⁹⁾ Asia T-353/94, Postbank, Kok. 1996, s. II-921, 86 ja 87 kohta, ja asia 145/83, Adams, Kok. 1985, s. 3539, 34 kohta.

⁽⁵⁰⁾ Asia C-2/88, Zwartveld, Kok. 1990, s. I-4405, 10 ja 11 kohta, ja asia T-353/94, Postbank, Kok. 1996, s. II-921, 93 kohta.

26. On muitakin poikkeustapauksia, joissa EFTAn valvontaviranomainen ei voi toimittaa tietoja kansallisille tuomioistuimille. Valvontaviranomainen voi kieltäytyä toimittamasta tietoja kansallisille tuomioistuimille erittäin tärkeistä syistä, jotka liittyvät tarpeeseen turvata Euroopan talousalueen edut tai välttää sen toiminnan ja riippumattomuuden häiriintyminen erityisesti tavalla, joka vaarantaa sille asetettujen tehtävien hoitamisen⁽⁵¹⁾. Sen vuoksi viranomainen ei toimita kansallisille tuomioistuimille sakkojen määräämättä jättämistä tai lieventämistä hakeneen vapaaehtoisesti toimittamia tietoja ilman kyseisen hakijan suostumusta.

2. Lausuntopyyntö asioissa, jotka koskevat ETAn kilpailusääntöjen soveltamista

27. Kun kansallista tuomioistuinta pyydetään soveltamaan ETAn kilpailusääntöjä asiassa, joka sillä on käsiteltävänä, se voi ensin hakea neuvoa EFTAn tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, ETAn oikeudesta, EFTAn valvontaviranomaisen päätöksistä, ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamista koskevista tiedonannoista ja suuntaviivoista⁽⁵²⁾ sekä yhteisöjen tuomioistuinten ja komission oikeuskäytännöstä ja päätöksistä, joissa sovelletaan ETAn oikeutta ja vastaavaa yhteisön lainsäädäntöä. Jos nämä välineet eivät sisällä riittäviä tietoja, kansallinen tuomioistuin voi pyytää valvontaviranomaiselta lausuntoa kysymyksistä, jotka koskevat ETAn kilpailusääntöjen soveltamista. Kansallinen tuomioistuin voi pyytää komission lausuntoa kysymyksistä, jotka ovat luonteeltaan taloudellisia, tosiasioihin liittyviä tai oikeudellisia⁽⁵³⁾. Viimeksi mainittu seikka ei luonnollisesti poista kansallisen tuomioistuimen mahdollisuutta tai velvollisuutta pyytää EFTAn tuomioistuimelta valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen 34 artiklan mukaista neuvoa-antavaa lausuntoa ETAn oikeuden tulkinnasta tai sen sovellettavuudesta kyseiseen asiaan.
28. Voidakseen antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllisen lausunnon EFTAn valvontaviranomainen voi pyytää siltä lisätietoja⁽⁵⁴⁾. Varmistaakseen kansallisten tuomioistuinten kanssa tehtävän yhteistyön tehokkuuden valvontaviranomainen pyrkii toimittamaan pyydetyn lausunnon kansalliselle tuomioistuimelle neljän kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Jos valvontaviranomainen on pyytänyt kansalliselta tuomioistuimelta lisätietoja voidakseen laatia lausuntonsa, määräaika alkaa lisätietojen vastaanottamisajankohdasta.
29. Antaessaan lausuntonsa EFTAn valvontaviranomainen toimittaa kansalliselle tuomioistuimelle ainoastaan tosiasioita koskevat tiedot tai pyydetyn taloudellisen tai oikeudellisen selvityksen kiinnittä-mättä huomiota kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevaan asiaan liittyviin seikkoihin. Valvontaviranomaisen lausunto ei myöskään sido kansallista tuomioistuinta oikeudellisesti.
30. Kuten tämän tiedonannon 19 kohdassa on todettu, EFTAn valvontaviranomainen ei kuule osapuolia ennen lausunnon laatimista kansalliselle tuomioistuimelle. Tuomioistuimen on perustettava valvontaviranomaisen lausunnon käsittely asiaa koskeviin kansallisiin menettelytapasääntöihin, joissa on otettava huomioon ETAn oikeuden yleiset periaatteet.

3. EFTAn valvontaviranomaisen huomautusten esittäminen kansalliselle tuomioistuimelle

31. Valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen pöytäkirjassa 4 olevan II luvun 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti kansalliset kilpailuviranomaiset ja EFTAn valvontaviranomainen voivat esittää huomautuksia ETA-sopimuksen 53 tai 54 artiklan soveltamiseen liittyvistä kysymyksistä kansalliselle tuomioistuimelle, jota on pyydetty soveltamaan kyseisiä määräyksiä. Kyseisessä II luvussa erotetaan kirjalliset huomautukset, joita kansalliset kilpailuviranomaiset ja valvontaviranomainen voivat esittää omasta aloitteestaan, ja suulliset huomautukset, joiden esittäminen on mahdollista vain kansallisen tuomioistuimen luvalla⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵¹⁾ Asia C-2/88, Zwartveld, Kok. 1990, s. I-4405, 10 ja 11 kohta, asia C-275/00, First ja Franex, Kok. 2002, s. I-10943, 49 kohta, sekä asia T-353/94, Postbank, Kok. 1996, s. II-921, 93 kohta.

⁽⁵²⁾ Ks. tämän tiedonannon 8 kohta.

⁽⁵³⁾ Asia C-234/89, Delimitis, Kok. 1991, s. I-935, 53 kohta, ja yhdistetyt asiat C-319/93, C-40/94 ja C-224/94, Dijkstra, Kok. 1995, s. I-4471, 34 kohta.

⁽⁵⁴⁾ Vrt. asia 96/81, komissio v. Alankomaat, Kok. 1982, s. 1791, 7 kohta, ja asia 272/86, komissio v. Kreikka, Kok. 1988, s. 4875, 30 kohta.

⁽⁵⁵⁾ Mainitun II luvun 15 artiklan 4 kohdan mukaan tämä ei rajoita jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisille niiden kansallisessa lainsäädännössä annettuja laajempia valtuuksia esittää tuomioistuimille huomautuksia.

32. EFTAn valvontaviranomainen esittää huomautuksia II luvun mukaan vain, jos ETA-sopimuksen 53 tai 54 artiklan johdonmukainen soveltaminen sitä edellyttää. Koska tämä on valvontaviranomaisen esittämän huomautuksen tarkoitus, se rajoittaa huomautuksensa sisällön kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan asian taustalla olevien tosiasioiden taloudelliseen ja oikeudelliseen analyysiin.
33. Jotta EFTAn valvontaviranomainen pystyisi esittämään hyödyllisiä huomautuksia, kansallisia tuomioistuimia voidaan pyytää toimittamaan sille jäljennökset kaikista asian arvioinnissa tarvittavista asiakirjoista tai varmistamaan, että ne toimitetaan. Valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 4 olevan II luvun 15 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti valvontaviranomainen käyttää huomautuksia vain kyseisiä asiakirjoja laatiessaan ⁽⁵⁶⁾.
34. Koska II luvussa ei säädetä menettelytavoista, joiden mukaisesti huomautukset on esitettävä, EFTA-valtioiden menettelytapasäännöt ja -käytännöt määräävät, mitä menettelyjä asiassa noudatetaan. Mikäli EFTA-valtio ei ole vielä vahvistanut asiaankuuluvaa menettelytapasäännöstöä, kansallisen tuomioistuimen on päätettävä, millaiset menettelytapasäännöt soveltuvat huomautusten esittämiseen asiasta, joka sillä on käsiteltävänä.
35. Menettelytapojen tulisi vastata tämän tiedonannon 10 kohdassa esitettyjä periaatteita. Tämä merkitsee muun muassa, että menettelytapasäännöt, joita on noudatettava esittäessä huomautuksia ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamiseen liittyvistä kysymyksistä,
- (a) on laadittava ETAn oikeuden yleisten periaatteiden mukaisiksi ja erityisesti asian osapuolten perusoikeuksia kunnioittaviksi,
 - (b) eivät saa tehdä huomautusten esittämistä kohtuuttoman vaikeaksi tai käytännössä mahdottomaksi (tehokkuusperiaate) ⁽⁵⁷⁾ eivätkä
 - (c) saa tehdä kyseisten huomautusten esittämistä vaikeammaksi kuin huomautusten esittäminen sellaisissa menettelyissä, joissa sovelletaan vastaavaa kansallista lainsäädäntöä (vastaavuusperiaate).

B. KANSALLISET TUOMIOISTUIMET HELPOTTAMASSA EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN TEHTÄVÄÄ ETAN KILPAILUSÄÄNTÖJEN TÄYTÄNTÖÖNPANOSSA

36. Koska lojaalin yhteistyön velvoite merkitsee myös sitä, että EFTA-valtioiden viranomaiset auttavat EFTAn valvontaviranomaista saavuttamaan ETA-sopimuksen tavoitteita ⁽⁵⁸⁾, II luvussa annetaan kolme esimerkkiä tällaisesta avusta: 1) niiden asiakirjojen toimittaminen, jotka ovat tarpeen asian arvioimiseksi silloin, kun valvontaviranomainen haluaa esittää huomautuksia (ks. 33 kohta), 2) ETA-sopimuksen 53 tai 54 artiklan soveltamiseksi annettujen tuomioiden toimittaminen ja 3) kansallisten tuomioistuinten rooli valvontaviranomaisen tarkastuksissa.

1. ETA-sopimuksen 53 tai 54 artiklan soveltamiseksi annettujen tuomioiden toimittaminen

37. Valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 4 olevan II luvun 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti EFTA-valtiot toimittavat EFTAn valvontaviranomaiselle jäljennöksen kaikista kansallisten tuomioistuinten kirjallisista tuomioista, joissa sovelletaan ETA-sopimuksen 53 tai 54 artiklaa, viipymättä sen jälkeen, kun koko tuomio on annettu osapuolille tiedoksi kirjallisesti. ETA-sopimuksen 53 tai 54 artiklan soveltamisesta annettujen kansallisten tuomioiden ja niihin liittyvien kansallisissa tuomioistuimissa noudatettuja menettelyjä koskevien tietojen toimittaminen antaa EFTAn valvontaviranomaiselle ensisijaisesti tilaisuuden saada hyvissä ajoin tiedot asioista, joita koskevien huomautusten esittäminen voi olla asianmukaista, mikäli joku osapuolista hakee tuomioon muutosta.

2. Kansallisten tuomioistuinten rooli EFTAn valvontaviranomaisen tarkastuksissa

38. Kansallisilla tuomioistuimilla voi olla osuutensa myös EFTAn valvontaviranomaisen tarkastuksissa, jotka koskevat yrityksiä ja yritysten yhteenliittymiä. Kansallisten tuomioistuinten rooli riippuu siitä, tehdäänkö tutkimuksiin liittyvät tarkastukset yrityksen tiloissa vai muualla.

⁽⁵⁶⁾ Ks. myös II luvun 28 artiklan 2 kohta, jossa EFTAn valvontaviranomaista kielletään ilmaisemasta saamia salassapito-velvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja.

⁽⁵⁷⁾ Yhdistetyt asiat 46/87 ja 227/88, Hoechst, Kok. 1989, s. 2859, 33 kohta. Ks. myös II luvun 15 artiklan 3 kohta.

⁽⁵⁸⁾ Asia C-69/90, komissio v. Italia, Kok. 1991, s. 6011, 15 kohta.

39. Jos tarkastukset tehdään yritysten tiloissa, kansallinen lainsäädäntö voi edellyttää kansallisen tuomioistuimen lupaa, joka mahdollistaa kansalliselle täytäntöönpanoviranomaiselle EFTAn valvontaviranomaisen avustamisen, jos kyseinen yritys vastustaa tarkastuksia. Lupaa voidaan pyytää myös turvaamistoimenpiteenä. Käsitellessään pyyntöä kansallisella tuomioistuimella on valtuudet tarkistaa, että valvontaviranomaisen tarkastuspäätös on pätevä ja että suunnitellut pakkokeinot eivät ole tarkastuksen kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkistaessaan pakkokeinojen oikeasuhteisuutta kansallinen tuomioistuin voi pyytää valvontaviranomaiselta joko suoraan tai kansallisen kilpailuviranomaisen kautta yksityiskohtaisia selvityksiä erityisesti niistä syistä, joiden perusteella valvontaviranomaisen epäilee ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan rikkomista, sekä epäillyn rikkomisen vakavuudesta ja asianomaisen yrityksen osallisuudesta ⁽⁵⁹⁾.
40. Jos tarkastukset tapahtuvat muualla kuin yrityksen tiloissa, II luvussa edellytetään kansallisen tuomioistuimen lupaa, ennen kuin tällaisen tarkastuksen suorittamista koskeva EFTAn valvontaviranomaisen päätös voidaan panna täytäntöön. Tällaisessa tapauksessa kansallinen tuomioistuin voi tarkistaa, että valvontaviranomaisen tarkastuspäätös on pätevä ja että pakkokeinot eivät ole mielivaltaisia eivätkä liiallisia ottaen huomioon erityisesti epäillyn rikkomisen vakavuuden, etsittyjen todisteiden tärkeyden, asianomaisen yrityksen osallisuuden sekä sen, että on kohtuullisen todennäköistä, että tarkastuksen kohdetta koskevia kirjanpito- ja liikeasiakirjoja säilytetään tiloissa, joihin lupaa pyydetään. Kansallinen tuomioistuin voi pyytää viranomaiselta joko suoraan tai kansallisen kilpailuviranomaisen välityksellä yksityiskohtaista selvitystä seikoista, joita tarvitaan, jotta se voi tarkistaa pakkokeinojen oikeasuhteisuuden ⁽⁶⁰⁾.
41. Kansallinen tuomioistuin ei voi kummassakaan 39 ja 40 kohdassa mainituista tapauksista kyseenaista EFTAn valvontaviranomaisen päätöksen lainmukaisuutta eikä tarkastuksen tarpeellisuutta eikä se voi vaatia tietoja valvontaviranomaisen hallussa olevista asiakirjoista ⁽⁶¹⁾. Lojalin yhteistyön vaatimus edellyttää myös, että kansallinen tuomioistuin tekee päätöksensä kohtuullisessa ajassa, joka mahdollistaa valvontaviranomaisen tarkastuksen tehokkaan toteuttamisen ⁽⁶²⁾.

IV. LOPPUSÄÄNNÖKSET

42. Tämän tiedonannon tarkoituksena on auttaa kansallisia tuomioistuimia soveltamaan ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa. Tiedonanto ei sido kansallisia tuomioistuimia eikä vaikuta EFTA-valtioiden eikä luonnollisten tai oikeushenkilöiden ETAn oikeuden mukaisiin oikeuksiin tai velvollisuuksiin.
43. Tällä tiedonannolla korvataan vuonna 1995 annettu tiedonanto ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamiseen liittyvästä yhteistyöstä kansallisten tuomioistuinten ja EFTAn valvontaviranomaisen välillä ⁽⁶³⁾.

⁽⁵⁹⁾ Ks. II luvun 20 artiklan 6–8 kohta ja asia C-94/00, Roquette Frères, Kok. 2002, s. 9011.

⁽⁶⁰⁾ Valvonta- ja tuomioistuinten sopimuksen pöytäkirjassa 4 olevan II luvun 21 artiklan 3 kohta.

⁽⁶¹⁾ Asia C-94/00, Roquette Frères, Kok. 2002, s. 9011, 39 ja 62–66 kohta.

⁽⁶²⁾ Ks. myös 91 ja 92 kohta.

⁽⁶³⁾ EYVL L 112, 4.5.1995, s. 7.

LIITE

SÄÄDÖKSET, JOTKA VASTAAVAT ETA-SOPIMUKSEN LIITTEESSÄ XIV JA EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN SELITTÄVISSÄ HUOMAUTUKSISSA MANITTUJA YHTEISÖN RYHMÄPOIKKEUSASETUKSIA

Tämä luettelo, jota ajantasaistetaan, on myös saatavissa EFTAn valvontaviranomaisen verkkosivuilla osoitteessa

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldCompetition/otherPublications/dbaFile1127.html>

A. Muut kuin toimialakohtaiset säännöt**1. Yleisluontoiset tiedonannot**

- Valvontaviranomaisen tiedonanto merkityksellisten markkinoiden määritelmästä Euroopan talousalueen (ETA) kilpailuoikeuden kannalta (EYVL L 200, 16.7.1998, s. 48, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 28, 16.7.1998, s. 3)
- Komission tiedonanto vähämerkityksisistä sopimuksista, jotka eivät ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla rajoita tuntuvasti kilpailua (de minimis -sopimukset) (EUVL C 67, 20.3.2003, s. 20, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 15, 20.3.2003, s. 11)
- ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklassa tarkoitettua kauppaan kohdistuvan vaikutuksen käsitettä koskevat suuntaviivat, ei vielä julkaistu
- ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevat suuntaviivat, ei vielä julkaistu
- Tiedonanto yhteistyöstä EFTAn kilpailuviranomaisten verkostossa, ei vielä julkaistu.
- Tiedonanto ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamiseen liittyvästä yhteistyöstä kansallisten tuomioistuimien ja EFTAn valvontaviranomaisen välillä, ei vielä julkaistu
- Tiedonanto kansallisten kilpailuviranomaisten ja EFTAn valvontaviranomaisten välisestä yhteistyöstä ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyssä, ei vielä julkaistu

2. Vertikaaliset sopimukset

- Säädos, joka vastaa EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin 22 päivänä joulukuuta 1999 annettua komission asetusta (EY) N:o 2790/1999 (EYVL L 336, 29.12.1999). Asetukseen viitataan ETA-sopimuksen liitteessä XIV, sellaisena kuin se on korvattuna ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 18/2000 (EYVL L 103, 12.4.2001, s. 36, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 20, 12.4.2001, s. 179), olevan B luvun 2 kohdassa.
- Suuntaviivat vertikaalisista rajoituksista (EYVL C 122, 23.5.2002, s. 1, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 26, 23.5.2002, s. 7).

3. Horisontaaliset yhteistyösopimukset

- Säädos, joka vastaa perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta erikoistumissopimusten ryhmiin 29 päivänä marraskuuta 2000 annettua komission asetusta (EY) N:o 2658/2000 (EYVL L 304, 5.12.2000, s. 3). Asetukseen viitataan ETA-sopimuksen liitteessä IX, sellaisena kuin se on korvattuna ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 113/2000 (EYVL L 52, 22.2.2001, s. 38, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 9, 22.2.2001, s. 5), olevan D luvun 6 kohdassa.
- Säädos, joka vastaa perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tutkimus- ja kehityssopimusten ryhmiin 29 päivänä marraskuuta 2000 annettua komission asetusta (EY) N:o 2659/2000 (EYVL L 304, 5.12.2000, s. 7). Asetukseen viitataan ETA-sopimuksen liitteessä IX, sellaisena kuin se on korvattuna ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 113/2000 (EYVL L 52, 22.2.2001, s. 38, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 9, 22.2.2001, s. 5), olevan D luvun 7 kohdassa
- Suuntaviivat ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta horisontaalista yhteistyötä koskeviin sopimuksiin (EYVL C 266, 31.10.2002, s.1, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 55, 31.10.2002, s.1)

4. Teknologiansiirtoa koskevat lisenssisopimukset

- Säädos, joka vastaa perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta teknologiansiirtosopimusten ryhmiin 27 päivänä huhtikuuta 2004 annettua komission asetusta (EY) N:o 772/2004 (EUVL L 123, 27.4.2004, s. 11). Asetukseen viitataan ETA-sopimuksen liitteessä IX, sellaisena kuin se on lisättyä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 42/2005 (ei vielä julkaistu), olevan C luvun 5 kohdassa

B. Toimialakohtaiset säännöt**1. Vakuutustoiminta**

- Säädos, joka vastaa perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vakuutusalan sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin 22 päivänä joulukuuta 2003 annettua asetusta (EY) N:o 358/2003 (EUVL L 53, 28.2.2003, s. 8). Asetukseen viitataan ETA-sopimuksen liitteessä XIV, sellaisena kuin se on lisättyä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 82/2000 (EUVL L 257, 9.10.2003, s. 37, ja EUVL:n ETA-täydennysosa N:o 51, 9.10.2003, s. 24), olevan J luvun 15b kohdassa.

2. Moottoriajoneuvoala

- Säädos, joka vastaa perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin moottoriajoneuvoalalla 31 päivänä heinäkuuta 2002 annettua komission asetusta (EY) N:o 1400/2002 (EYVL L 203, 1.8.2002, s. 30). Asetukseen viitataan ETA-sopimuksen liitteessä XIV, sellaisena kuin se on lisättyä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 136/2002 (EYVL L 336, 12.12.2002, s. 38, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 61, 12.12.2002, s. 31), olevan B luvun 4b kohdassa.

3. Televiestintä

- ETA:n kilpailusääntöjen soveltamista televiestinnän alalla koskevat suuntaviivat (EYVL L 153, 18.6.1994, s. 35, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 15, 18.6.1994, s. 34)

4. Liikenneala

- Säädos, joka vastaa perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta aikataulujen yhteistä suunnittelua ja yhteensovittamista, yhteisen lentoliikenteen harjoittamista, neuvotteluja säännöllisen lentoliikenteen matkustaja- ja rahtimaksuista sekä lähtö- ja saapumisaikojen jakamista lentoasemilla koskevien sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin 25 päivänä kesäkuuta 1993 annettua asetusta (ETY) N:o 1617/93 (EYVL L 155, 26.6.1993, s. 18). Asetukseen viitataan ETA-sopimuksen liitteessä XIV olevan G luvun 11b kohdassa, sellaisena kuin se on lisättyä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 7/1994, jota on muutettu seuraavilla päätöksillä: ETA:n sekakomitean päätös N:o 65/1996 (EYVL L 71, 13.3.1997, s. 38, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 11, 13.3.1997, s. 41), ETA:n sekakomitean päätös N:o 87/1999 (EYVL L 296, 23.11.2000, s. 47, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 54, 23.11.2000, s. 268 (Islanti) ja sen osa 2, s. 232 (Norja), ja ETA:n sekakomitean päätös N:o 96/2001 (EYVL L 251, 20.9.2001, s. 23, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 47, 20.9.2001, s. 10).
 - Säädos, joka vastaa perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta linjaliikennettä harjoittavien varustamoiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin (konsortiot) 19 päivänä huhtikuuta 2000 annettua asetusta (EY) N:o 823/2000 (EYVL L 100, 20.4.2000, s. 24). Asetukseen viitataan ETA-sopimuksen liitteessä XIV olevan G luvun 11c kohdassa, sellaisena kuin se on lisättyä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 12/1996 (EYVL L 124, 23.5.1996, s. 13, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 22, 23.5.1996, s. 54), joka on korvattu ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 49/2000 (EYVL L 237, 21.9.2000, s. 60, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 42, 21.9.2000, s. 3).
-

**Norjan viranomaisten ilmoitus alueellisesti eriytetyistä sosiaaliturvamaksuista
EFTAn valvontaviranomainen on päättänyt olla vastustamatta ilmoitettua toimenpidettä**

(2006/C 305/11)

Päätöksen tekopäivä: 19.7.2006

EFTA-valtio: Norja

Tuen numero: 59 280

Nimike: Alueellisesti eriytetyt sosiaaliturvamaksut

Tarkoitus: Tarkoituksena on hidastaa tai ehkäistä Norjan kaikkein harvimpaan asuttujen alueiden väestökatoa elvyttämällä alueiden työllisyyttä.

Oikeusperusta: Parlamentin mm. sosiaaliturvamaksuista vuosittain antaman päätöslauselman 1 § sekä kansallisesta vakuutusjärjestelmästä 28.2.1997 annetun lain nro 19 (*Folketrygdløven*) 23-2 §

Talousarvio: Arviolta 8,5 miljardia NOK (noin miljardi EUR) vuosittain

Kesto: 1.1.2007—31.12.2013

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisilla kielillä Internet-osoitteesta:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

Julkisten hankintojen alalla sovellettavat vähimmäisarvot

(2006/C 305/12)

ETA-sopimuksen liitteessä XVI olevassa 2 kohdassa ⁽¹⁾ mainitun säädöksen (31 päivänä maaliskuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2083/2005) ja ETA-sopimuksen liitteessä XVI olevassa 4 kohdassa ⁽²⁾ mainitun säädöksen (31 päivänä maaliskuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/17/EY, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2083/2005) mukaisesti sovellettavat vähimmäisarvot ovat seuraavat:

euroa	Islannin kruunua	Sveitsin frangia (Liechtenstein)	Norjan kruunua
80 000	6 812 745	123 725	660 000
137 000	11 666 826	211 880	1 130 250
211 000	17 968 616	326 326	1 740 750
422 000	35 937 233	652 652	3 481 500
1 000 000	85 159 320	1 546 570	8 250 000
5 278 000	449 470 890	8 162 796	43 543 500

⁽¹⁾ Sellaisena kuin se on muutettuna ETA-sopimuksen liitteen XVI (Julkiset hankinnat) muuttamisesta 2 päivänä kesäkuuta 2006 tehdyillä ETA:n sekakomitean päätöksillä N:o 68/2006 ja N:o 69/2006.

⁽²⁾ Ks. edellinen alaviite.

EFTAn valvontaviranomaisen tiedonanto epävirallisista ohjeista, jotka liittyvät yksittäisissä asioissa ilmeneviin ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa koskeviin uusiin kysymyksiin (ohjekirjeet)

(2006/C 305/13)

- A. Tämä tiedonanto on annettu Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (jäljempänä 'ETA-sopimus') ja valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen (jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuin sopimus') määräysten nojalla.
- B. Euroopan komissio (jäljempänä 'komissio') on antanut tiedonannon epävirallisista ohjeista, jotka liittyvät yksittäisissä asioissa ilmeneviin EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaa koskeviin uusiin kysymyksiin (ohjekirjeet)⁽¹⁾. Kyseinen asiakirja, joka ei ole sitova, sisältää periaatteet ja säännöt, joita komissio noudattaa kilpailun alalla. Siinä myös selitetään, kuinka komissio aikoo antaa epävirallista ohjeistusta yrityksille.
- C. EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että edellä mainittu asiakirja on ETAn kannalta merkityksellinen. Pitääkseen kilpailuolosuhteet samanlaisina ja varmistaakseen ETAn kilpailusääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen koko Euroopan talousalueella EFTAn valvontaviranomainen antaa tämän tiedonannon käyttäen sille valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa annettuja valtuuksia. Se aikoo noudattaa tässä tiedonannossa annettuja periaatteita ja sääntöjä soveltaessaan asian kannalta merkittävissä ETAn kilpailusääntöjä yksittäisiin asioihin⁽²⁾.
- D. Erityisesti tämän tiedonannon tarkoitus on selittää, kuinka EFTAn valvontaviranomainen aikoo antaa epävirallista ohjeistusta siitä, kuinka se soveltaa ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklaa yksittäisiin asioihin.
- E. Tätä tiedonantoa sovelletaan asioihin, joissa valvontaviranomainen on ETA-sopimuksen 56 artiklan mukainen toimivaltainen valvontaviranomainen.

I. VALVONTA- JA TUOMIOISTUINSOPIMUKSEN PÖYTÄKIRJASSA 4 OLEVAN I OSAN II LUKU

1. Valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 4 olevan I osan II luvussa⁽³⁾ (jäljempänä 'II luku') vahvistetaan ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan uusi täytäntöönpanojärjestelmä EFTA-pilarissa. Kyseisellä II luvulla pyritään keskittymään jälleen kilpailusääntöjen tehokkaaseen täytäntöönpanoon, joka on ensisijainen tehtävä, mutta sillä myös luodaan oikeusvarmuus sikäli, että sopimukset⁽⁴⁾, jotka kuuluvat 53 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan mutta täyttävät 53 artiklan 3 kohdassa asetetut edellytykset, ovat välittömästi päteviä ja täytäntöönpanokelpoisia ilman, että kilpailuviranomaisen tarvitsee tehdä niistä päätöstä (II luvun 1 artikla).
2. Samalla kun II luvussa otetaan käyttöön järjestelmä, jonka mukaan EFTAn valvontaviranomainen, EFTA-valtioiden kilpailuviranomaiset ja EFTA-valtioiden tuomioistuimet voivat soveltaa 53 ja 54 artiklaa kokonaisuudessaan, siinä rajoitetaan epäjohdonmukaisen soveltamisen riskiä useilla toimenpiteillä. Näin yrityksille taataan oikeusvarmuuden tärkein osatekijä, toisin sanoen se, että kilpailusääntöjä sovelletaan johdonmukaisesti kaikkialla, missä ETA-sopimusta sovelletaan.
3. Yrityksillä on yleensä hyvät edellytykset arvioida toimiensa laillisuus, minkä vuoksi ne voivat tehdä perustellun päätöksen siitä, pitäisikö niiden jatkaa sopimusta tai menettelytapaa ja missä muodossa. Ne tuntevat tosiseikat, ja niiden käytettävissä on ETA-sopimuksen liitteessä XIV tarkoitettujen yhteisön ryhmäpoikkeusasetuksia vastaavat säädökset (jäljempänä 'ryhmäpoikkeukset'), oikeuskäytäntö ja ennakkotapaukset sekä kattavat ohjeet EFTAn valvontaviranomaisen suuntaviivojen ja tiedonantojen muodossa⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUVL C 101, 27.4.2004, s. 78–80.

⁽²⁾ Toimivalta ETA-sopimuksen 53 ja 54 artiklan soveltamisalaan kuuluvien yksittäisten tapausten käsittelemiseen on jaettu EFTAn valvontaviranomaisen ja komission välillä ETA-sopimuksen 56 artiklan määräysten mukaisesti. Vain yksi valvontaviranomainen on toimivaltainen käsittelemään kutakin tapausta.

⁽³⁾ Kun valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen pöytäkirjan 4 muuttamisesta 24 päivänä syyskuuta 2004 tehty sopimus on tullut voimaan, valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 4 olevan II luvun EFTA-pilaria koskevat määräykset perustuvat suurelta osin neuvoston asetukseen (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Tässä tiedonannossa termillä 'sopimus' tarkoitetaan sopimuksia, yritysten yhteenliittymien päätöksiä ja yhdenmukaisesti menettelytapoja. Termillä 'menettelytavat' tarkoitetaan määräävässä asemassa olevien yritysten toimintaa. Termi 'yritykset' kattaa myös yritysten yhteenliittymät.

⁽⁵⁾ Suurin osa mainituista teksteistä on saatavilla osoitteessa <http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldcompetition/tai> osoitteessa http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

4. Samalla kun 53 ja 54 artiklan täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä on uudistettu II luvun ja voimassa olevien ryhmäpoikkeusten myötä, EFTAn valvontaviranomainen on tarkistanut tiedonantoja ja suunta- viivoja auttaakseen taloudellisia toimijoita arvioimaan itse toimintaansa. Valvontaviranomainen on myös laatinut suuntaviivoja 53 artiklan 3 kohdan soveltamisesta ⁽⁶⁾. Tämän avulla yritykset voivat useimmissa tapauksissa arvioida luotettavasti sopimustensa yhdenmukaisuutta 53 artiklan kanssa. Lisäksi valvontaviranomainen määrää suurempia kuin symbolisia sakkoja ⁽⁷⁾ ainoastaan silloin, kun horisontaalisissa ohjeissa, oikeuskäytännössä tai päätöksentekokäytännössä on vahvistettu, että tietty toiminta on kilpailusääntöjen rikkomista.
5. Tapauksissa, joissa tästä huolimatta esiintyy todellista epävarmuutta, koska kyse on 53 ja 54 artiklan soveltamista koskevista uusista tai ratkaisemattomista kysymyksistä, yksittäiset yritykset voivat pyytää epävirallisia ohjeita EFTAn valvontaviranomaiselta. Pitäessään sitä tarkoituksenmukaisena ja ottaen huomioon ensisijaiset täytäntöönpanotehtävänsä valvontaviranomainen voi antaa tällaisia ohjeita 53 ja/tai 54 artiklan tulkintaa koskevista uusista kysymyksistä kirjallisessa lausunnossa (ohjekirjeessä). Tässä tiedonannossa selvitetään yksityiskohtaisesti tätä menettelyä.

II. SÄÄNNÖT OHJEKIRJEEN TARPEELLISUUDEN ARVIOIMISEKSI

6. Mainitussa II luvussa annetaan EFTAn valvontaviranomaiselle toimivalta asettaa syytteen ja määrätä seuraamuksia 53 ja 54 artiklan rikkomisesta ⁽⁸⁾. Yksi II luvun päätavoitteista on ETAn kilpailusääntöjen tehokkaan täytäntöönpanon varmistaminen siten, että luovutaan aiemmasta ilmoitusjärjestelmästä, jotta valvontaviranomainen voi keskittyä täytäntöönpanopolitiikassaan kaikkein vakavimpiin rikkomis- tapauksiin.
7. Mainittu II luku ei rajoita EFTAn valvontaviranomaisen mahdollisuutta antaa yksittäisille yrityksille epävirallista ohjeistusta tässä tiedonannossa esitetyllä tavalla, mutta mahdollisuus antaa epävirallista ohjeistusta ei saa haitata II luvun ensisijaista tavoitetta eli kilpailusääntöjen tehokkaan täytäntöönpanon varmistamista. Valvontaviranomainen voi tästä johtuen antaa yksittäisille yrityksille epävirallista ohjeis- tusta vain, jos tämä on sopusoinnussa sen täytäntöönpanoprioriteettien kanssa.
8. Jos edellä 7 kohdassa esitetty edellytys täytyy, EFTAn valvontaviranomainen tarkastelee ohjekirje- pyynnön saatuaan, onko sen syytä vastata pyyntöön. Ohjekirjeen antamista voidaan harkita vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- Arvioitaessa sopimusta tai menettelytapaa ETA-sopimuksen 53 ja/tai 54 artiklan nojalla esiin tulee sellainen lainsäädännön soveltamista koskeva kysymys, johon ei ole selvennystä ETAn voimassa olevassa lainsäädännössä, EFTAn tuomioistuimen ja yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytäntö mu- kaan luettuna, tai josta ei ole julkisesti saatavilla yleisiä ohjeita tai ennakkotapauksia EFTAn valvon- taviranomaisen tai komission päätöksentekokäytännössä tai aiemmissa ohjekirjeissä ⁽⁹⁾.
 - Asian erityispiirteiden ja taustan alustava arviointi viittaa siihen, että uutta kysymystä on hyödyllistä selvittää ohjekirjeessä ottaen huomioon seuraavat tekijät:
 - taloudellinen merkitys niiden tavaroiden tai palvelujen kuluttajan näkökulmasta, joita sopimus tai menettelytapa koskee, ja/tai

⁽⁶⁾ EFTAn valvontaviranomaisen tiedonanto — Suuntaviivat ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan soveltamisesta (ei vielä julkaistu).

⁽⁷⁾ Symboliset sakot ovat yleensä 1 000 euroa. Ks. EFTAn valvontaviranomaisen suuntaviivat ETA:n kilpailusääntöjen mukaisesti määrättävien sakkujen laskennasta (EYVL C 10, 16.1.2003, s. 16, ja EYVL:n ETA-täydennysosa N:o 3, 16.1.2003, s. 6).

⁽⁸⁾ Ks. erityisesti valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 4 olevan I osan II luvun 7–9 artikla, 12 artikla, 17–24 artikla ja 29 artikla.

⁽⁹⁾ ETA-sopimuksen 6 artiklassa määrätään, että siltä osin kuin tämän sopimuksen määräykset ovat sisällöltään samoja kuin vastaavat Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen tai Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopi- muksen taikka näitä kahta perustamissopimusta sovellettaessa annettujen säästöjen säännöt, määräyksiä tulkitaan niitä täytäntöön pantaessa ja sovellettaessa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ennen tämän sopimuksen allekirjoit- tamista antamien merkityksellisten ratkaisujen mukaisesti, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeuskäytännön kehittämistä tulevaisuudessa. Valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 3 artiklan 2 kohdasta seuraa, että EFTAn valvonta- viranomainen ja EFTAn tuomioistuin ottavat aiheellisella tavalla huomioon ETA-sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen annetuista merkityksellisistä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisuksista ilmenevät periaatteet. Kuten ETA-sopi- muksen 58 artiklassa ja pöytäkirjassa 23 määrätään, valvontaviranomaisen ja komission tulee tehdä yhteistyötä muun muassa edistääkseen ETA-sopimuksen yhtenäistä täytäntöönpanoa, soveltamista ja tulkintaa. Vaikka komission päätökset ja epäviralliset ohjekirjeet eivät sido valvontaviranomaista, se pyrkii ottamaan komission ratkaisut huomioon ennakkotapauksina.

- missä määrin sopimus tai menettelytapa vastaa tai saattaa vastata yleisempää taloudellista käytäntöä markkinoilla, ja/tai
 - toimenpiteeseen liittyvien investointien määrä suhteessa asianomaisten yritysten kokoon ja missä määrin toimenpide liittyy rakenteelliseen operaatioon kuten sellaisen yhteisyrityksen perustamiseen, joka ei hoida kaikkea itsenäiselle taloudelliselle yksikölle kuuluvaa toimintaa.
- c) Ohjekirje on mahdollista antaa toimitettujen tietojen perusteella, eli mitään lisätietojen hankintaa ei tarvita.
9. EFTAn valvontaviranomainen ei laadi ohjekirjettä seuraavissa tapauksissa:
- pyynnössä esitetyt kysymykset ovat samat tai samankaltaiset kuin EFTAn tuomioistuimessa, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa tai Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsiteltävänä olevassa asiassa,
 - sopimus tai menettelytapa, johon pyyntö viittaa, on valvontaviranomaisen, jonkin EFTA-valtion tuomioistuimen tai jonkin EFTA-valtion kilpailuviranomaisen käsiteltävänä.
10. EFTAn valvontaviranomainen ei ota kantaa hypoteettisiin kysymyksiin eikä anna ohjekirjeitä sopimuksesta tai menettelytavoista, joita osapuolet eivät enää sovelle. Yritykset voivat kuitenkin pyytää valvontaviranomaiselta ohjekirjettä suunnittelemastaan sopimuksesta tai menettelytavasta, toisin sanoen ennen kuin ne panevat täytäntöön kyseisen sopimuksen tai menettelytavan. Tässä tapauksessa toimenpiteen valmistelujen on oltava riittävän pitkällä, jotta pyyntöä voidaan arvioida.
11. Ohjekirjeen pyytäminen ei rajoita EFTAn valvontaviranomaisen toimivaltaa aloittaa II luvun mukainen menettely pyynnössä esitettyjen tosiseikkojen osalta.

III. KUINKA OHJEISTUSTA PYYDETÄÄN

12. Yritys tai yritykset, jotka ovat tehneet tai aikovat tehdä sopimuksen tai jotka noudattavat tai aikovat noudattaa menettelytapaa, joka saattaa kuulua ETA-sopimuksen 53 ja/tai 54 artiklan soveltamisalaan, voivat esittää pyynnön tällaisen sopimuksen tai menettelytavan esiin tuomista tulkintakysymyksistä.
13. Ohjekirjettä koskeva pyyntö on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:
- EFTAn valvontaviranomainen
Kilpailun ja valtiontukien osasto
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles/Brussel
14. Pyyntö tehdään vapaamuotoisesti. Pynnössä on esitettävä selkeästi seuraavat tiedot:
- kaikkien asianomaisten yritysten tai yritysten yhteenliittymien identiteetti sekä yksi osoite yhteydenpitoon EFTAn valvontaviranomaisen kanssa,
 - tarkat kysymykset, joihin halutaan ohjeita,
 - esitettyjen kysymysten perinpohjaisen arvioinnin edellyttämät täydelliset ja perusteelliset tiedot kaikista seikoista, asianmukaiset asiakirjat mukaan luettuina,
 - tämän tiedonannon 8 kohdan a alakohdan mukainen yksityiskohtainen selvitys siitä, miten pyyntö koskee uutta kysymystä (uusia kysymyksiä),
 - kaikki muut tiedot, jotka mahdollistavat pyynnön arvioinnin tämän tiedonannon 8–10 kohdassa esitettyjen arviointiperusteiden pohjalta, mukaan luettuna erityisesti ilmoitus, että pyynnön kohteena oleva sopimus tai menettelytapa ei ole parhaillaan jonkin EFTA-valtion tuomioistuimen tai EFTA-valtion kilpailuviranomaisten käsiteltävänä,
 - jos pyyntö sisältää tietoja, joita pidetään liikesalaisuuksina, näiden tietojen selkeä merkintä,
 - kaikki muut tiedot tai asiakirjat, joilla on merkitystä kyseisen yksittäisen tapauksen kannalta.

IV. PYYNNÖN KÄSITTELY

15. Periaatteessa EFTAn valvontaviranomainen arvioi pyynnön esitettyjen tietojen pohjalta. Poiketen siitä, mitä edellä 8 kohdan c alakohdassa todetaan, valvontaviranomainen voi käyttää muita lisätietoja, jotka se on saanut julkisista lähteistä, aiemmista menettelyistä tai mistä tahansa muusta lähteestä, ja se voi pyytää hakijaa toimittamaan lisätietoja. Hakijan toimittamiin tietoihin sovelletaan tavanomaisia salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä.
16. EFTAn valvontaviranomainen voi välittää sille toimitetut tiedot komissiolle ja EFTA-valtioiden kilpailuviranomaisille ja saada niiltä kommentteja. Se voi keskustella pyynnön sisällöstä komission tai EFTA-valtioiden kilpailuviranomaisten kanssa ennen ohjekirjeen antamista.
17. Jos ohjekirjettä ei anneta, EFTAn valvontaviranomainen ilmoittaa asiasta hakijalle.
18. Yritys voi perua pyyntönsä milloin tahansa. Pyyntönsä yhteydessä toimitetut tiedot jäävät kuitenkin aina EFTAn valvontaviranomaiselle, ja niitä voidaan käyttää myöhemmissä II luvun mukaisissa menettelyissä (ks. 11 kohta edellä).

V. OHJEKIRJEET

19. Ohjekirjeessä esitetään:
 - tiivistelmä tosiseikoista, joihin se perustuu,
 - pääasialliset lainsäädännölliset perustelut EFTAn valvontaviranomaisen kannalle pyynnössä esitettyihin 53 ja/tai 54 artiklaa koskeviin uusiin kysymyksiin.
20. Ohjekirje voi koskea vain osaa pyynnössä esitetystä kysymyksestä. Siihen voi myös sisältyä muitakin näkökohtia kuin ne, jotka on esitetty pyynnössä.
21. Ohjekirjeet julkaistaan EFTAn valvontaviranomaisen verkkosivustolla ottaen huomioon liikesalaisuuk-sien suojeluun liittyvät yritysten oikeudet edut. Ennen ohjekirjeen antamista valvontaviranomainen sopii hakijan kanssa julkaistavasta toisinnosta.

VI. OHJEKIRJEIDEN VAIKUTUKSET

22. Ohjekirjeet on ensisijaisesti tarkoitettu auttamaan yrityksiä tekemään itse perusteltuja arvioita omista sopimuksistaan ja menettelytavoistaan.
23. Ohjekirje ei voi rajoittaa EFTAn tuomioistuimen tai yhteisöjen tuomioistuinten arviointia samasta kysymyksestä.
24. Ohjekirje ei estä EFTAn valvontaviranomaista tutkimasta myöhemmin samaa sopimusta tai menettelytapaa, joka muodosti ohjekirjeen aineellisen perustan, II luvun mukaisessa menettelyssä, etenkin kantelun jälkeen. Tässä tapauksessa valvontaviranomainen ottaa aikaisemman ohjekirjeen huomioon, jollei etenkin tosiseikkojen muuttumisesta, kantelijan esiin tuomista uusista seikoista, EFTAn tuomioistuimen tai Euroopan yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännön kehityksestä tai laajemmista muutoksista valvontaviranomaisen politiikassa muuta johdu.
25. Ohjekirjeet eivät ole EFTAn valvontaviranomaisen päätöksiä eivätkä ne sido EFTA-valtioiden kilpailuviranomaisia tai tuomioistuinta, joilla on toimivalta soveltaa 53 ja 54 artiklaa. EFTA-valtioiden kilpailuviranomaiset ja tuomioistuimet voivat kuitenkin ottaa valvontaviranomaisen ohjekirjeet huomioon niin kuin ne katsovat olevan tarkoituksenmukaista kyseessä olevassa asiassa.

Valtiontuen hyväksyminen ETA-sopimuksen 61 artiklan ja valvonta- ja tuomioistuinten sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan nojalla

EFTAn valvontaviranomaisen päätös olla vastustamatta tukea

(2006/C 305/14)

Päätöksen tekopäivä: 5. heinäkuuta 2006

EFTAn jäsenvaltio: Norja

Tuen numero: Asia 59 434

Nimike: Meriteollisuuden tutkimus-, kehitys- ja innovointiohjelma (meriteollisuuden TKI).

Tarkoitus: Ohjelman tärkeimpänä tavoitteena on kilpailukyvyn vahvistaminen ja meriteollisuuden lisäarvon kasvattaminen edistämällä tutkimusta, kehitystä ja innovointia alalla.

Oikeusperusta: *St.prp. nr. 1 (2005-2006) Nærings- og handelsdepartementet* (valtion talousarvio, kauppa- ja teollisuusministeriö), luku 2421, osasto 79 ja innovaatio-Norjaa koskeva vuoden 2006 toimintaohjelma.

Talousarvio/Kesto: Vuonna 2006 ohjelman määrärahat ovat 20 miljoonaa NOK (noin 2,6 miljoonaa EUR). Seuraavien vuosien määrärahoista päätetään vuosittain parlamentin budjettimenettelyssä. Tukiohjelman kesto on kuusi vuotta.

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisilla kielillä Internet-osoitteesta:

<http://www.efasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry>

Kehotus huomautusten esittämiseen valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti valtioneudesta, joka liittyy arvonlisäverohyvityksiä koskevan Norjan lain 3 §:n soveltamiseen

(2006/C 305/15)

EFTAn valvontaviranomainen aloitti valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen (valvonta- ja tuomioistuinsopimus) pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn 19. kesäkuuta 2006 tehdyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla päätöksellä 225/06/KOL. Jäljennös päätöksestä on toimitettu tiedoksi Norjan viranomaisille.

EFTAn valvontaviranomainen kehottaa EFTA-valtioita, EU:n jäsenvaltioita ja muita asianomaisia lähettämään kyseistä toimenpidettä koskevat huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiedonannon julkaisemisesta seuraavaan osoitteeseen:

EFTAn valvontaviranomainen
Kirjaamo
35, rue Belliard/Belliardstraat 35
B-1040 Bruxelles/Brussel

Huomautukset toimitetaan Norjan viranomaisille. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luottamuksellista käsittelyä, ja pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

MENETTELY

Valvontaviranomainen vastaanotti 16. lokakuuta 2003 päivätyllä kirjeellä kantelun, jossa väitettiin, että useiden läänien erityisopetusta tarjoavat kunnalliset koulut, jotka kilpailevat yksityisten palveluntuottajien kanssa, saavat valtioneutua arvonlisäverohyvityksiä koskevan Norjan lain 3 §:n mukaisina tuotantopanoksista maksetun veron hyvityksinä.

Käytyään kirjeenvaihtoa Norjan viranomaisten ja kantelun tekijän kanssa valvontaviranomainen teki päätöksen toimenpidettä koskevan muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta.

TOIMENPITEEN ARVIOINTI

Norjan viranomaiset aloittivat arvonlisäveron kantamisen vuonna 1970. Palveluntuottajilla on ollut velvollisuus maksaa arvonlisävero palvelujen tarjoamisesta vuodesta 2001. Tämä velvollisuus ei kuitenkaan koske tiettyjä, nimettyjä palveluntuottajia. Näin ollen yritykset, joiden toiminta ei kuulu arvonlisäverolain soveltamisalaan, maksavat veroa hankkimistaan tuotantopanoksista, mutta eivät voi lisätä veroa myymiensä palvelujen hintoihin.

Julkiset palveluntuottajat eivät kuulu arvonlisäverolain piiriin, eivätkä ne siten voi vähentää tuotantopanoksista maksamaansa veroa. Arvonlisäverolaista johtuvan kilpailun vääristymisen vähentämiseksi Norjan viranomaiset antoivat arvonlisäverohyvityksiä koskevan lain, joka tuli voimaan 1. tammikuuta 2004.

Arvonlisäverohyvityksiä koskevan lain 3 §:n mukaan Norjan valtio hyvittää tuotantopanoksista maksetun veron silloin, kun maksajana on ollut alue- tai paikallisviranomainen, kuntienvälinen yritys, alue- tai paikallisviranomaisten taikka tiettyjen muiden elinten lakisääteisiä tehtäviä hoitava yksityinen tai voittoa tuottamaton yritys, joka on ostanut tavaroita ja palveluja muilta rekisteröidyiltä yrityksiltä. Kun julkiset yritykset harjoittavat arvonlisäverolain soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa ja näin ollen lisäävät veron myyntihintoihin, ne voivat vähentää tuotantopanoksista maksetun veron samalla tavoin kuin muut vastaavaa toimintaa harjoittavat yritykset. Kuitenkin jos julkiset yritykset harjoittavat toimintaa, joka ei kuulu arvonlisäverolain soveltamisalaan, tuotantopanoksista maksettu vero palautetaan arvonlisäverohyvityksiä koskevan lain mukaisesti. Taas jos samaa toimintaa harjoittavat sellaiset yksityiset kilpailijat, joita ei ole nimetty arvonlisäverohyvityksen saajiksi, näille ei hyvitetä tuotantopanoksista maksettua veroa. Lain päätavoitteena oli luoda tasapuoliset toimintaedellytykset julkisyhteisöjen itsensä tuottamille palveluille ja ulkoistetuille palveluille, mutta tuloksena onkin ollut uudenlainen kilpailun vääristymä palveluja tuottavien julkisyhteisöjen ja yksityisten yritysten välisessä kilpailussa.

EFTAn valvontaviranomainen katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että arvonlisäverohyvitystä koskevan lain nojalla myönnetty hyvitys on ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Valtio myöntää valikoivan edun yksinomaan tietyille, arvonlisäverohyvitystä koskevan lain nojalla nimetyille yrityksille, jotka kilpailevat muiden yritysten kanssa Euroopan talousalueella.

Jos tuotantopanoksista maksetun veron hyvitys katsotaan valtiontueksi, kyseessä on toimintatuki. Näin ollen EFTAn valvontaviranomainen epäilee, ettei tässä tapauksessa voida soveltaa mitään ETA-sopimuksen 61 artiklan 2 ja 3 kohdassa mainituista soveltuvuusperusteista. Lisäksi valvontaviranomainen toteaa, että alustavan tarkastelun perusteella myöskään ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohta ei näyttäisi soveltuvan perusteeksi arvonlisäverohyvitystä koskevan lain soveltuvuudelle ETA:n markkinoille.

PÄÄTELMÄT

Edellä esitetyn perusteella EFTAn valvontaviranomainen on päättänyt aloittaa ETA-sopimuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn. Asianomaisia kehoitetaan esittämään huomautuksensa kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tämä päätös on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 225/06/COL

of 19 July 2006

to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to Article 3 of the Norwegian Act on compensation for value added tax (VAT)

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) in Part I and Articles 4(4), 6 and 10 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement,

Whereas:

I. FACTS

1 Procedure

By letter dated 16 October 2003, the Authority received a complaint in which it was alleged that several county municipal schools, which provide specialised educational services in competition with the complainant, receive State aid through the application of input tax compensation provided for in Article 3 of the Value Added Tax Compensation Act ⁽⁴⁾. According to the complainant, municipal schools that provide certain educational services falling outside the VAT system in competition with other undertakings, receive a compensation for the input VAT paid on goods and services purchased in relation to the services they provide on commercial basis, to which private competitors are not entitled. The letter was received and registered by the Authority on 20 October 2003 (*Doc. No. 03-7325 A*).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Authority'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the 'Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ Act No 108 of 12 December 2003 on VAT compensation to local and regional authorities (*Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv*). Hereinafter referred to as the 'VAT Compensation Act'.

After various telephone calls between the Authority and the complainant, the latter sent a letter dated 27 July 2004 providing additional information regarding the original complaint (*Event No. 289514*).

By letter dated 15 December 2004 (*Event No. 189295*), the Authority informed the Norwegian authorities about the complaint and asked the Norwegian authorities for comments. Further, the Authority requested information and clarifications on the application of the input tax compensation in general and, more specifically, to the public undertakings referred to in the above-mentioned complaint.

By letter dated 17 January 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 14 January 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided answers to the Authority's questions on the application of input tax compensation in Article 3 of the VAT Compensation Act. The letter was received and registered by the Authority on 18 January 2005 (*Event No. 305693*).

By letter dated 12 April 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 11 April 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided information in relation to the seven county municipal schools. The letter was received and registered by the Authority on 14 April 2005 (*Event No. 316494*).

By letter dated 12 October 2005 (*Event No. 345123*), the Authority sent a second information request to which the Norwegian authorities replied by letter dated 7 December 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 2 December 2005 and 30 November 2005 respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance. The letter was received and registered by the Authority on 8 December 2005 (*Event No. 353753*).

2 Legal framework on VAT and VAT Compensation in Norway

First, on the basis of the information provided by the Norwegian authorities, the Authority will briefly describe the general VAT system in Norway, and the provisions of the VAT compensation basically aimed at local and regional authorities.

2.1 The VAT Act

2.1.1 General introduction

The Norwegian authorities introduced value added tax ⁽¹⁾ in 1970 through the Value Added Tax Act of 19 June 1969 ⁽²⁾.

VAT is an indirect tax on consumption of goods and services. VAT is calculated at all stages of the supply chain and on imports of goods and services from abroad. The final consumer, not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. The VAT due at each stage of the supply chain amounts to the difference between output tax and input tax. Output tax is, according to Article 4(1) of the VAT Act, a tax calculated and collected on sales of taxable goods and services. Input tax is, according to Article 4(2) of the VAT Act, a tax accrued on purchases of taxable goods and services. Taxable persons which are liable to output tax are entitled to deduct input tax for the goods and services acquired.

Until 1 July 2001, there was a general liability to pay output tax on supply of goods but only a limited number of services, specifically referred to in the VAT Act, were subject to output tax. From 1 July 2001 onwards, Norway introduced a general liability to pay output tax on supply of services. Certain services explicitly mentioned are still exempted from VAT.

2.1.2 Material scope of the VAT Act

VAT is paid on the sale of goods and services covered by the VAT Act.

Article 2 in Chapter I of the VAT Act provides a definition of goods and services within the meaning of the VAT Act:

'By goods are meant physical objects, including real property. By goods are also meant electric power, water from waterworks, gas, heat and refrigeration. By a service is meant anything that can be supplied that is not regarded as goods as defined in the first sub-section. Also regarded as a service is a limited right to a physical object or real estate property, together with the total or partial utilisation of intangible property.'

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as 'VAT'.

⁽²⁾ Act No 66 of 19 June 1969 on Value Added Tax (Lov om merverdiavgift). Hereinafter referred to as the 'VAT Act'.

Article 3 in Chapter I of the VAT Act defines a sale as follows:

- The delivery of goods in return for a remuneration, including the delivery of goods produced on order or the delivery of goods in connection with the carrying out of services.
- The carrying out of services in return for remuneration.
- The delivery of goods or the carrying out of services as total or partial return for goods or services received¹.

2.1.3 *Deduction and refund (input tax)*

It follows from the first sentence in Article 21 in Chapter VI of the VAT Act that, as a main rule, a registered person engaged in trade or business may deduct input tax on goods and services for use in an enterprise from the output tax charged on sales.

2.1.4 *Transactions falling outside the scope of the VAT Act* ⁽¹⁾

Articles 5, 5a and 5b in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. According to Article 5, sales by certain institutions, organisations etc ⁽²⁾ are not covered by the VAT Act ⁽³⁾. Furthermore, according to Article 5a, the VAT Act does not apply to the supply and letting of real estate or rights to real property. Finally, it follows from Article 5b that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. The suppliers of such services are not permitted to charge output tax and, accordingly, do not get credit for input tax on purchases.

2.1.5 *Liability to pay tax*

According to Article 10(1) in Chapter III of the VAT Act, persons engaged in trade or business and liable to VAT registration, shall calculate and pay tax on sales of goods and services covered by the Act ⁽⁴⁾.

It follows from the above that any undertaking carrying out an activity which does not fall within the scope of the VAT Act pays input tax on its purchases of goods and services but cannot charge output tax on its sales.

However, when the State, municipalities and institutions which are owned or operated by the State or a municipality engage in activities falling within the scope of the VAT Act, they are subject to VAT in the same way as any other person engaged in trade or business on goods and services ⁽⁵⁾. These undertakings shall be registered in the VAT Register and calculate output tax on their sales. Accordingly, such undertakings are entitled to deduct input tax but only on goods and services which are sold to others.

Finally, as mentioned above, like any other undertaking, the State, municipalities and institutions owned or operated by the State may carry out activities which fall outside the scope of the VAT Act. When they carry out such activities which fall outside the VAT Act, they cannot charge output tax. Thus, they cannot, according to the VAT Act, recover input tax paid on their purchases of goods and services related to the said activity.

⁽¹⁾ Article 5 and following of the VAT Act needs to be distinguished from transactions covered by Articles 16 and 17 of the VAT Act, which cover the so-called zero-rated supply (Output tax equal to zero with credit for input tax). A zero-rated supply falls within the scope of the VAT Act, but no output tax is charged since the rate is zero. The provisions of the VAT Act apply in full for such supplies, including the regulations relating to deductions for input tax.

⁽²⁾ Reference is made to Article 5 of the VAT Act according to which sales by certain entities like museums, theatres, non profit associations, etc, fall outside the scope of the VAT Act.

⁽³⁾ Article 5(2) of the VAT Act states that the Ministry of Finance may issue regulations delimiting and supplementing the provisions in the first subsection and may stipulate that businesses referred to in the first subsection, 1(f) shall nevertheless calculate and pay output tax if the exemption brings about a significant distortion of competition in relation to other, registered businesses that supply equivalent goods and services.

⁽⁴⁾ See Chapter IV in connection with Chapter I of the VAT Act.

⁽⁵⁾ See Article 11 of the VAT Act.

2.2 *The VAT Compensation Act*

2.2.1 *General introduction*

The VAT Compensation Act entered into force on 1 January 2004. According to Article 1, the objective of the VAT Compensation Act is to mitigate distortion of competition resulting from the VAT Act. According to the Norwegian authorities, the application of the VAT Act may result in distortions of competition for activities carried out by public authorities which are outside the scope of the VAT Act and which cannot accordingly recover input tax. This may influence decisions of public authorities when choosing between self supply of goods and services and purchase of goods and services liable for output tax from private service providers. By compensating public authorities for input tax on all goods and services, in general, the intention of the Norwegian authorities is to create a level playing field between self supply and outsourcing.

By introducing a general input tax compensation scheme in 2004 mainly for local and regional authorities, the Norwegian authorities replaced a limited input tax compensation scheme for local and regional authorities from 1995⁽¹⁾. The old input tax compensation scheme was limited to services explicitly mentioned in the law. According to Article 2 of the old VAT Compensation Act, compensation of input tax covered only services such as laundry services, real estate construction work services and cleaning services.

2.2.2 *Preparatory documents*

a) NOU 2003:3⁽²⁾

In 2002, the Norwegian authorities appointed an expert committee⁽³⁾ to consider solutions for making the VAT system neutral for public authorities in relation to procurement of goods and services.

The Rattsø Committee recommended introducing a compensation scheme for all input tax incurred by local and regional authorities when buying goods and services.

The Rattsø Committee outlined in its report possible new distortions of competition resulting from the proposed general input tax compensation scheme. According to the Rattsø Committee, a general input tax compensation scheme may imply new significant distortions of competition between municipalities carrying out economic activity and private undertakings when the activities carried out fall outside the scope of the VAT Act. This may apply, in the view of the Rattsø Committee, to the provision of services such as health and education. This means that entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act⁽⁴⁾ are compensated for the input tax paid on all their purchases of goods and services whereas private undertakings providing the same services are not.

The Rattsø Committee made an assessment in Section 11.2.8 of its report on the proposed input tax compensation scheme in relation to the State aid rules of the EEA Agreement. The Rattsø Committee pointed out some concerns as to whether the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act could constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement⁽⁵⁾.

b) Ot.prp. nr. 1 (2003-2004)⁽⁶⁾

Based on the considerations of the Rattsø Committee, the Norwegian Government on 3 October 2003 presented a proposition for a new Act on VAT Compensation⁽⁷⁾ for municipalities and counties. According to the proposition, public authorities would be compensated for input tax on all goods and services.

The proposition acknowledged that a general compensation scheme would involve distortions of competition between public and private providers of services which are outside the scope of the VAT Act. In order to alleviate these distortions, it was *i.a.* proposed that private and non profit enterprises performing health, education and social services imposed by law should be comprised by the compensation.

⁽¹⁾ Act No 9 of 17 February 1995 on VAT Compensation for local and regional authorities (Lov om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner mv.).

⁽²⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurranserevidninger mellom kommuner og private (hereinafter referred to as the 'Rattsø report').

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Rattsø Committee' or the 'Committee'.

⁽⁴⁾ For the text of this article, see Section 2.2.3 below.

⁽⁵⁾ For the notion of state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement reference is made to Section II.3 below.

⁽⁶⁾ Odelstingsproposisjon nr. 1 (2003-2004) Skatte- og avgiftsopplegget 2004 — lovendringer.

⁽⁷⁾ Hereinafter referred to as 'the proposition'.

2.2.3 Legal provisions

Article 2 of the VAT Compensation Act exhaustively lists the legal persons falling within the scope of the Act. The Article reads:

This act is applicable to:

- a) *Local and regional authorities carrying out local or regional activities in which the local council or county council or another council under the Local Government Act ⁽¹⁾ or other special local governmental legislation are the supreme body;*
- b) *Intermunicipal companies established according to the Local Government Act ⁽²⁾ or other special local governmental legislation;*
- c) *Private or non-profit undertakings in as far as they carry out health, educational or social services which are statutory obligations of local or regional authorities;*
- d) *Day care institutions as mentioned in Article 6 of the Day Care Act ⁽³⁾;*
- e) *Joint Parish Council (Kirkelig fellesråd).*

The undertakings shall be registered in the Central Coordinating Register for Legal Entities (Enhetsregisteret).

According to Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian State compensates input tax paid by legal persons falling within the scope of the VAT Compensation Act when buying goods and services from other registered undertakings.

When public undertakings carry out activities within the scope of the VAT Act and consequently charge output tax, they can deduct input tax like other undertakings carrying out the same activities ⁽⁴⁾. On the other hand, when public undertakings carry out activities which fall outside the VAT Act, the VAT Compensation Act provides for the reimbursement of paid input tax ⁽⁵⁾.

Pursuant to Article 4(2) of the VAT Compensation Act, compensation of input tax is not granted when the entity has the right to deduct input VAT according to the VAT Act Chapter VI.

Moreover, Article 5 of the VAT Compensation Act states that total amount of the input tax compensated according to Article 3 of the VAT Compensation Act shall as the main rule be financed by reductions in the annual State transfers to local and regional authorities.

Article 6(1) of the VAT Compensation Act requires legal persons entitled to compensation of input tax to periodically submit data to the County Tax Assessment Office (Fylkesskattekontoret) showing total amount of input tax paid. To qualify for compensation, paid input tax must amount to a minimum of NOK 20 000 within a calendar year ⁽⁶⁾.

2.3 Comments by the Norwegian authorities

In its correspondence with the Authority, the Norwegian authorities claim that the compensation of input tax foreseen under Article 3 of the VAT Compensation Act falls outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Norwegian authorities allege that when the scheme was introduced in 2004, municipal appropriations in the annual fiscal budget were reduced accordingly by the expected amount of input tax compensated. Therefore, the Norwegian authorities are of the opinion that the input tax compensation scheme is self-financing, and not financed through State resources from the fiscal budget ⁽⁷⁾.

Further, the Norwegian authorities justify the selective nature of Article 3 of the VAT Compensation Act by referring to the objective of the VAT Compensation Act. According to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective is to mitigate distortion of competition resulting from the general VAT system. By compensating the municipalities for input tax on all goods and services, the Norwegian authorities aim to create a level playing field between self-supply and outsourcing. Accordingly, the Norwegian authorities consider that the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act falls within the nature and logic of the VAT system ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽²⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽³⁾ Act No 64 of 17 June 2005 on Day Care Institutions (Lov om barnehager).

⁽⁴⁾ See Chapter VI of the VAT Act.

⁽⁵⁾ Article 3 in connection with Article 4 of the VAT Compensation Act.

⁽⁶⁾ See Article 6(2) of the VAT Compensation Act.

⁽⁷⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 14 January 2005. The opinion of the Norwegian authorities is repeated on page 2 of letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance.

⁽⁸⁾ Page 2 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

Nevertheless, the Norwegian authorities acknowledge that the general input tax compensation scheme may imply an economic advantage for public entities carrying out economic activities falling outside the scope of the VAT Act.

On page 3 of the letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance, the Norwegian authorities state the following:

The full compensation scheme does not include private undertakings which conduct health services, social services or educational services which the law does not require the municipalities to carry out. Input VAT related to these activities must therefore normally be borne by the private undertakings themselves. Consequently when private undertakings carry out such services their operating costs may exceed the operating costs of municipal participants offering the same services.

Finally, according to the Norwegian authorities, the scope of the VAT Compensation Act was limited in order to prevent it from becoming too extensive and costly for the tax authorities. When the scheme was framed it was also assumed that the number of public authorities carrying out commercial activities in sectors outside the VAT system was insignificant ⁽¹⁾.

II. APPRECIATION

1. The scope of the current State aid investigation

The current State aid investigation started with a complaint regarding the concrete application of the VAT Compensation Act to a number of public undertakings involved in the provision of specialised educational services on a commercial basis. The State aid assessment of the allegations brought forward by the complainant is however intrinsically linked to the analysis of the VAT Compensation Act. Therefore, in the present decision, the Authority carries out an assessment of the VAT Compensation Act as such in relation to the State aid rules of the EEA Agreement.

2. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

2.1. Introduction

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

First, it must be noted that, as a general rule, the tax system of an EFTA State is not covered by the EEA Agreement. It must be understood that it is for each EFTA State to design and apply a tax system according to its own choices of policy. However, application of a tax measure, such as the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, may have consequences that would bring it within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. According to the case-law ⁽²⁾, Article 61(1) does not distinguish between measures of State intervention by reference to their causes or aims but defines them in relation to their effects.

Second, the question as to whether the measure at issue constitutes State aid arises only in so far as it concerns an economic activity ⁽³⁾, that is, an activity consisting of offering goods and services on a given market ⁽⁴⁾. A measure constitutes State aid only if it benefits an undertaking, a concept that, for the purposes of application of the rules on competition, encompasses, according to settled case-law, 'every entity engaged in an economic activity, regardless of the legal status of the entity and the way in which it is financed' ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 34; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnfjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraph 76; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 13; and Case C-241/94 *France v Commission* [1996] ECR I-4551, paragraph 20.

⁽³⁾ The Authority would like to refer to the decision of the European Commission on case N630/2003, local museums in the region of Sardinia. In this decision, the Commission considered that the measures foreseen by the notified scheme were to support museum activities to be undertaken by natural and non-profit institutions and of such a scale that they could be considered as not being economic activities.

⁽⁴⁾ Joined cases C-180/98 to C-184/98 *Pavlov and others* [2000] ECR I-6451, paragraph 75.

⁽⁵⁾ Case C-41/90 *Höfnér and Elser* [1991] ECR I-1979, paragraph 21.

Third, aid may be granted to public undertakings as well as to private undertakings ⁽¹⁾. A public undertaking, in order to be regarded as recipient of State aid does not necessarily need to have a legal identity separate from the State. The fact that an entity is governed by public law and is a non-profit making institution does not necessarily mean that it is not an 'undertaking' within the meaning of the State aid rules ⁽²⁾. As mentioned above, the criterion is whether the entity carries out activities of an economic nature ⁽³⁾. In the case at hand, the scope of the VAT Compensation Act is not limited to non-economic activities. While compensation for VAT paid for non-economic activities would not amount to State aid, compensation for input VAT in relation to activities of an economic nature may involve State aid.

The Authority will assess the VAT Compensation Act as a scheme. Following the definition laid down in Article 1(d) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an aid scheme is any act on the basis of which, without further implementing measures being required, individual aid awards may be made to undertakings defined within the act in a general and abstract manner. It also encompasses any act on the basis of which aid, which is not linked to a specific project, may be awarded to one or several undertakings for an indefinite period of time and/or for an indefinite amount. The measure under scrutiny concerns the compensation of input VAT to any legal person listed under Article 2 of the VAT Compensation Act which covers local and regional authorities, inter-municipal companies, private and non-profit undertakings carrying out statutory obligations on behalf of local authorities and certain other institutions. The compensation for input VAT is not an individual award of support to a single undertaking but a reoccurring event on a regular basis during an indefinite period of time in favour of an undefined number of beneficiaries. Hence, the notified measure has to be qualified as a scheme.

According to case law ⁽⁴⁾, the Authority would like to stress that it will assess the general characteristics of a scheme as such without examining each concrete application of the scheme in order to determine whether State aid is involved. The fact that support may also be granted to recipients which do not constitute undertakings does not alter this assessment.

2.2. State resources

In order to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, a measure must be granted by the State or through State resources.

The Authority considers that compensation granted under the VAT Compensation Act is granted by State resources since the compensation is granted by the State ⁽⁵⁾.

In the Authority's view it is not relevant for the assessment of whether the measure implies a drain on State resources, whether the central level of the State's cost of the compensation is counterbalanced by reduced transfer to the local and regional authorities as such. That the central level of the State finances is balanced by reducing internal block transfers between different levels of administration, does not alter this conclusion. In any case and although there is an aim to avoid reallocation of economic means between municipalities, reductions in transfers to individual municipalities are in principle independent of what they receive as compensation ⁽⁶⁾.

2.3. Economic advantage

First, an aid measure must confer on the beneficiaries advantages that relieve them of charges that are normally borne from their budget.

A financial measure granted by the State or through State resources to an undertaking which would relieve it from costs which would normally have to be borne by its own budget constitutes an economic advantage ⁽⁷⁾. As a preliminary remark, as stated above, a public authority is only considered to be an undertaking when it carries out an economic activity.

⁽¹⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 11.

⁽²⁾ Case C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a. v Ministère de l'Agriculture et de la Pêche* [1995] ECR I-4013, paragraph 21; and Case 78/76 *Steinike & Weinlig v Germany* [1977] ECR 595, paragraph 1.

⁽³⁾ Case 118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599, paragraph 7 et seq.

⁽⁴⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 57; Case C-66/02 *Italy v Commission* ECR [2005] not yet published, paragraph 91-92; Cases C-15/98 and C-105/99 *Italy v Commission* ECR [2000] I-8855, paragraph 51; and C-278/00 *Greece v Commission*, [2004] I-3997 paragraph 24.

⁽⁵⁾ See also Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraphs 27-28, where a deduction of VAT on input in a situation where there was no VAT on output was regarded to fulfil the criterion.

⁽⁶⁾ Cf. Ot. prp. Nr. 1 (2003-2004) Section 20.8.7.

⁽⁷⁾ Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76 and 78-79; Case C-301/87 *France v Commission* [1990] ECR I-307, paragraph 41.

The payment of input tax is an operating cost related to purchases in the normal course of an undertakings' economic activity, which is normally borne by the undertaking itself. To the extent that the Norwegian authorities compensate input tax on purchases of goods and services to undertakings not subject to VAT, but falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, they grant those undertakings an economic advantage. The operating costs which those undertakings will have to put up with are reduced in accordance with the amount of input tax compensated. In respect of goods and services not subject to output tax (with no credit for input tax), the Norwegian authorities grant, in application of the VAT Compensation Act, an advantage to the undertakings entitled to input tax compensation compared to those undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, which are not compensated for input tax.

2.4. Selectivity

Further, to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'. It has first to be assessed whether the VAT Compensation constitutes a selective measure for being a derogation from the general VAT System. If confirmative, it has to be assessed whether the derogation nevertheless is justified due to the nature or general scheme of the tax system in question. The EFTA Court and European Court of Justice has held that any measure intended partially or wholly to exempt firms in a particular sector from the charges arising from the normal application of the general system, without there being any justification for this exemption on the basis of the nature and logic of the general system, constitutes State aid ⁽¹⁾. A specific tax measure can only be justified by the internal logic of the tax system if it is consistent with it ⁽²⁾. Only if the measure is justified by the nature or logic of the general system does it constitute a general measure ⁽³⁾ and does not fall under Article 61(1) of the EEA Agreement. Hence, if the VAT Compensation is a derogation which can not be justified due to the nature or general scheme of the system, the measure would be regarded as selective.

The VAT is an indirect tax on the consumption of goods and services. As a rule, VAT is calculated at all stages of the supply chain and on the import of goods and services from abroad. The final consumer, who is not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. Although in principle all sales or goods and services are liable to VAT, some supplies are exempt (i.e. without a credit for input tax) which means that such supplies fall entirely outside the scope of the VAT Act. Businesses that only have such supplies cannot register for VAT and are not entitled to deduct VAT ⁽⁴⁾.

The scope of the VAT Compensation Act is positively defined in that only legal persons falling within Article 2 of the VAT Compensation Act can be compensated for input tax on purchases. The advantage granted under the VAT Compensation Act for undertakings refunded for their input tax implies a relief from the obligation that follows from the general VAT system. These undertakings are placed in a more favourable financial position than others providing the same services or goods but which are not listed under the VAT Compensation Act ⁽⁵⁾.

The fact that the number of undertakings able to claim entitlement under the measure at issue may be very large or that they belong to different sectors of activity is, according to settled case law ⁽⁶⁾, not sufficient to call into question its selective nature and therefore to rule out its classification as State aid. Similarly, aid may concern a whole economic sector and still be covered by Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽⁷⁾.

The next step is then to assess whether this compensation nevertheless is in line with the nature and logic of the VAT system. In order to determine whether it is consistent with the nature and logic of the general VAT system, the Authority must assess whether the input tax refund provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act meets the objectives inherent in the VAT system itself, or whether it pursues other objectives outside the VAT system.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76-89; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 16.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 84-85; Joined cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et a v Commission* [2002] ECR II-1275, paragraph 163.

⁽³⁾ Case C-143/99 *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽⁴⁾ These exemptions must be differentiated from the supplies which are zero-rated (i.e. exempt with a credit for input tax). The provisions of the VAT Act apply in full to such supplies, including the regulations relating to deductions for input VAT.

⁽⁵⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 14.

⁽⁶⁾ Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 42; Case C-409/00 *Spain v Commission* [2003] ECR I-1487 paragraph 48.

⁽⁷⁾ Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671 paragraph 33.

The Norwegian authorities state that, according to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective of the input tax compensation is to create a level playing field between self-supply and outsourcing. The objective pursued with the introduction of the VAT Compensation Act is to facilitate and encourage the choice by public entities between self supply and outsourcing of goods and services subject to VAT. The merit of the VAT Compensation Act is thus to create a level playing field between self supply and outsourcing by public entities. Although this objective is commendable, in the opinion of the Authority this can hardly be said to be in the nature and logic of the VAT system itself which is, as mentioned above, a tax on consumption. The VAT compensation is not a part of the VAT system, established in 1970, as such but a later separate measure to rectify some of the distortions created by the VAT system.

For the above mentioned reasons, in the preliminary opinion of the Authority the VAT compensation cannot be seen to be in the nature and logic of the VAT system. Hence, the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act is selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2.5. *Distortion of competition*

A measure must distort or threaten to distort competition for it to fall within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Only public and private entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act benefit from input tax compensation. However, when these entities provide services falling outside the VAT system in competition with undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, the latter will have to put up with higher purchase costs although they carry out similar services. Although the input tax compensation has been aimed at mitigating distortions for municipal acquisitions, it has created a distortion of competition between public authorities carrying out economic activities and private undertakings carrying out the same economic activities in sectors outside the scope of the VAT Act. By way of example, public schools providing specialised educational services in competition with other private operators receive a compensation for the input VAT paid in relation to these services whereas the latter have to put up with this costs. Accordingly, due to the intervention of the State, the products offered by private operators could be more expensive and thus competition is distorted. In areas where both public and private operators are compensated the aid would still threaten to distort competition between national and other EEA operators.

Thus, regarding provision of services outside the scope of the VAT Act, the Authority is of the preliminary opinion that competition between undertakings is distorted.

2.6. *Effect on trade*

A State aid measure falls within the scope of 61(1) of the EEA Agreement only in as far as it affects trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

In the following, the Authority will assess whether the limitation of the scheme under assessment to certain legal persons and certain sectors hinders the aid from being capable of affecting trade between the Contracting Parties and hence brings it outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Whenever an aid measure strengthens the position of an undertaking compared to other undertakings competing in intra EEA trade, the latter must be regarded as affected by that aid ⁽¹⁾.

This is so even if the beneficiary undertaking is itself not involved in cross-border activities ⁽²⁾. This is because domestic production may be maintained or increased with the result that undertakings established within the area covered by the EEA Agreement have less chance of exporting their products to the market in the EEA State granting aid ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case 730/79 *Philip Morris v Commission* [1980] ECR 2671, paragraph 11.

⁽²⁾ Case T-55/99 *CETM v Commission* [2000] ECR II-3207, paragraph 86.

⁽³⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case C-303/88 *Italy v Commission* [1991] ECR I-1433, paragraph 27; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 40; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 78.

Moreover, the character of the aid does not depend on the local or regional character of the services supplied or on the scale of the field of activity concerned ⁽¹⁾. The local character of the activities of the beneficiaries of a measure constitutes one of the features to be taken into account in the assessment of whether there is an effect on trade but it is not sufficient to prevent the aid from having an effect on trade ⁽²⁾. According to settled case-law, the relatively small amount of aid, or the relatively small size of the undertaking which receives it, does not, as such, exclude the possibility that trade within the EEA might be affected ⁽³⁾.

In the assessment of the effect on trade, the Authority is not required to determine the actual effect of an aid scheme but to examine whether it is potentially liable to affect trade within the EEA ⁽⁴⁾. Thus, the criterion of the effect on trade has been traditionally interpreted in a non restrictive way to the effect that, in general terms, a measure is considered to be State aid if it is *capable* of affecting trade between the EEA States ⁽⁵⁾.

In principle, the beneficiaries under the VAT compensation scheme can receive compensation for input VAT under the conditions of the scheme, regardless of whether aid to operators in these sectors would have an effect on trade. Since the VAT compensation arrangement is assessed as a scheme, the Authority must assess the general features of the scheme, as such, to ascertain whether it involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Case law of the ECJ has established that '*in the case of an aid scheme, the Commission may confine itself to examining the general characteristics of the scheme in question without being required to examine each particular case in which it applies.*' ⁽⁶⁾. The EFTA Court has also endorsed this interpretation ⁽⁷⁾.

Aid can be granted to undertakings operating in sectors open for competition with other undertakings in the EEA. The complaint received by the Authority illustrates that aid might be granted to undertakings operating in competition with other undertakings in the EEA. Undertakings established in neighbouring European countries provide specialised educational services in competition with Norwegian institutions which benefit from the application of the VAT Compensation Act.

Articles 5 and 5a in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. Furthermore, Article 5b of the same Act provides that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. All these services are hence outside the scope of the VAT system, but are in principle covered by the VAT Compensation act ⁽⁸⁾. Some of these sectors are partly or fully open for EEA-wide competition. Aid granted to undertakings in these sectors is thus capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

For these reasons, and taking into account the Court's jurisprudence, the Authority preliminarily considers that the VAT Compensation Act is a general nationwide compensation scheme which is capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 77; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 33; Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 40.

⁽²⁾ Joined Cases T-298/97 to T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraph 91.

⁽³⁾ Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 41; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 81; Joined Cases C-34/01 to C-38/01 *Enirisorse* [2003] ECR I-14243, paragraph 28; Case C-142/87 *Belgium v Commission ('Tubemeuse')* [1990] ECR I-959, paragraph 43; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 42.

⁽⁴⁾ Case C-298/00 P *Italy v Commission* [2004] ECR I-4087, paragraph 49; and Case C-372/97 *Italy v Commission* [2004] ECR I-3679, paragraph 44.

⁽⁵⁾ Joined Cases T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraphs 76-78.

⁽⁶⁾ Case T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v Commission* [2005] not yet reported, paragraph 102; Case 248/84 *Germany v Commission* [1987] ECR 4013, paragraph 18; Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671, paragraph 48; and Case C-278/00 *Greece v Commission* [2004] ECR I-3997, paragraph 24.

⁽⁷⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 76, paragraph 57.

⁽⁸⁾ Article 4 of the VAT Compensation Act introduces some limitation of the possibility to be compensated.

⁽⁹⁾ The Authority and the European Commission have considered that local projects of limited scale, (see, amongst other examples, the Authority's Decision on the private day-care facilities on public sites with subsidised real estate leasehold fees in Oslo, Decision No 291/03/COL of 18 December 2003 or Commission's Decisions on cases N530/99 Restoration of Santa María de Retuerta Monastery or NN136/A/02 Ecomusée d'Alsace) do not affect trade. However, in the case of schemes with such a broad scope of application as the one at hand, the Authority has considered that the effect on trade cannot *a priori* be excluded (see in particular, the Authority's Decision No 298/05/COL on the proposal for regionally differentiated rates of social security contributions for certain economic sectors).

2.7. Conclusion

Since all conditions set out in Article 61(1) of the EEA Agreement seem to be fulfilled, it is the preliminary view of the Authority that, in applying the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian authorities grant State aid to undertakings falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Norwegian authorities did not notify the introduction of the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act to the Authority. For the reasons mentioned above, the Authority is of the preliminary opinion that the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Thus, the Norwegian authorities should have notified the introduction of this measure to the Authority and should have awaited the Authority's decision before putting the scheme into effect. The Authority therefore preliminarily concludes that the Norwegian authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

4. Compatibility of the aid

The Authority has doubts as to whether any of the grounds for compatibility foreseen under Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement could be applicable to the case at hand.

The Authority is of the preliminary opinion that none of the derogations mentioned in Article 61(2) of the EEA Agreement can be applied to the case at hand.

Furthermore, the Authority has doubts whether the input tax compensation laid down in the VAT Compensation Act can be considered compatible on the basis of Article 61(3) of the EEA Agreement.

The input tax compensation cannot be considered within the framework of Article 61(3)(a) of the EEA Agreement since none of the Norwegian regions qualify for this provision, which requires an abnormally low standard of living or serious underemployment.

This compensation does not seem to promote the execution of an important project of common European interest or remedy a serious disturbance in the economy of a State, as it is requested for compatibility on the basis of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement.

Concerning Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, aid could be deemed compatible with the EEA Agreement if the aid facilitates the development of certain economic activities or of certain economic areas and where such aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest. The aid scheme at hand does not seem to facilitate the development of certain economic activities or areas.

In addition, the Authority considers that a reduction in the running costs of an undertaking, such as the input tax, constitutes operating aid. This type of aid is, in principle, prohibited. The Authority does not know of any reason in the case at hand to deviate from this approach.

Aid can be compatible under the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. However, the Authority preliminarily considers that Article 59(2) of the EEA Agreement does not seem to justify the compatibility of the VAT Compensation Act.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian authorities, the Authority preliminarily considers that the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Furthermore, the Authority has doubts that the input tax compensation can be considered compatible with the State aid rules of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Norwegian authorities to submit their comments within **two months** of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, the Authority requires the Norwegian authorities within **two months** of receipt of this decision to provide all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the VAT Compensation Act with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Authority would like to remind the Norwegian authorities that, according to the provisions of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Norway regarding the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act.

Article 2

The Norwegian authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the receipt of this Decision.

Article 3

The Norwegian authorities are required to provide within two months from notification of this decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

Other Contracting Parties to the EEA Agreement and interested parties shall be informed by the publishing of a meaningful summary and the full text of this Decision in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication of this Decision.

Article 5

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 6

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 19 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority,

Bjørn T. GRYDELAND

President

Kristján A. STEFÁNSSON

College Member

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

Yksittäisille henkilöille osoitettu hakemuspyyntö: tietokannan muodostaminen riippumattomista asiantuntijoista, jotka voivat avustaa komission yksiköitä seitsemänten TTK-puiteohjelmaan liittyvissä tehtävissä

(2006/C 305/16)

1. Euroopan komissio pyytää yksittäisiä henkilöitä jättämään hakemuksia tietokannan muodostamiseksi riippumattomista asiantuntijoista, joita voidaan tarvittaessa pyytää avustamaan komission yksiköitä seuraaviin ohjelmiin liittyvissä tehtävissä:
 - Euroopan yhteisön tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin seitsemäs puiteohjelma (2007–2013) ⁽¹⁾ ja sen erityisohjelmat (EY:n puiteohjelma)
 - Euroopan atomienergiayhteisön (Euratomin) ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen seitsemäs puiteohjelma (2007–2011) ⁽¹⁾ ja sen erityisohjelmat (Euratomin puiteohjelma),
(jäljempänä yhteisesti 'seitsemäs puiteohjelma').
2. EY:n puiteohjelma jakautuu viiteen erityisohjelmaan, jotka ovat:
 - Yhteistyö
 - Ideat
 - Ihmiset
 - Valmiudet
 - Yhteisen tutkimuskeskuksen muut kuin ydinalaan liittyvät toimetEuratomin puiteohjelma jakautuu kahteen erityisohjelmaan, jotka ovat:
 - Fuusioenergiatutkimus, ydinfissio ja säteilysuojelu
 - Yhteisen tutkimuskeskuksen toimet ydinenergia-alalla
3. Seitsemänten puiteohjelmaan sovelletaan sääntöjä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista Euroopan yhteisön seitsemännen puiteohjelman (2007–2013) toteuttamiseen sekä sen tutkimustulosten levittämistä sekä sääntöjä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista Euratomin seitsemännen puiteohjelman (2007–2011) toteuttamiseen sekä sen tutkimustulosten levittämistä (jäljempänä yhteisesti 'osallistumissäännöt'). Näiden osallistumissääntöjen mukaisesti komissio nimeää riippumattomia asiantuntijoita:
 - avustamaan ehdotusten arvioinnissa seitsemännen puiteohjelman tieteellisten, teknologisten ja sosioekonomisten tavoitteiden suhteen; arviointityöhön sisältyy suositusten esittäminen eri tavoista, joilla tutkimus saataisiin parhaalla mahdollisella tavalla palvelemaan kyseessä olevan erityisohjelman tavoitteita;
 - avustamaan rahoitettaviksi valittujen hankkeiden seurannassa, mukaan luettuna tarvittaessa sellaisten hankkeiden asianmukainen seuranta, joita rahoitetaan aiempien TTK-puiteohjelmien nojalla,
 - muihin tehtäviin, joissa saatetaan tarvita erityisasiantuntemusta (esim. ohjelmien toteutuksen seuranta, TTK-ohjelmien ja -politiikan vaikutusten arviointi).
4. Tätä varten komissio pyytää yksittäisiltä henkilöiltä hakemuksia, joiden perusteella heidät voidaan sisällyttää käytettävissä olevina riippumattomina asiantuntijoina seitsemättä puiteohjelmaa varten koottavaan asiantuntijatietokantaan.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tämä haku ennakoii seitsemännen puiteohjelman hyväksymistä ja voimaantuloa. Hakuprosessin lopullinen muoto vahvistetaan siis vasta seitsemännen puiteohjelman voimaantulon jälkeen, jolloin voidaan varmistua siitä, että arviointiasiantuntijoita koskeviin säännöksiin ei ole tehty sisällöllisiä muutoksia. Se, että hakemuspyyntö julkaistaan jo ennen seitsemännen puiteohjelman hyväksymistä, ei oikeuta vaateisiin komissiota kohtaan.

[On kuitenkin huomattava, että komissio ei sitoudu nimeämään ainoastaan mainitussa tietokannassa olevia asiantuntijoita. Se voi nimetä myös ulkopuolisia riippumattomia asiantuntijoita niissä tapauksissa, joissa tämä on säännöissä vahvistettujen nimeämismenettelyjen mukaista.]

5. Riippumattomilla asiantuntijoilla tulee olla soveltuva osaaminen ja tietämys niillä toiminnan osa-alueilla, joilla heitä voidaan pyytää avustajiksi.

Lisäksi henkilöiltä, joita voidaan käyttää riippumattomina asiantuntijoina, edellytetään tasokasta ammatillista kokemusta julkiselta tai yksityiseltä sektorilta yhdellä tai useammalla seuraavista toiminta-aloista:

- asianomaisten tieteen ja teknologian alojen tutkimus,
- TTK-hankkeiden, -ohjelmien tai -politiikan hallinto, johtaminen tai arviointi,
- TTK-hankkeiden tulosten käyttö, teknologian siirto, innovointi ja yritysyhteistyö, varsinkin pk-yritysten kanssa,
- tieteen ja yhteiskunnan rajapintaan liittyvät kysymykset (esim. koulutus, tiedotus, asiantuntijuus, riskit, etiikka ym.),
- kansainvälinen tiede- ja teknologiayhteistyö,
- henkilöresurssien kehittäminen.

Riippumattomilla asiantuntijoilla on myös oltava soveltuva kielitaito.

6. Jotta voitaisiin varmistaa riippumattomuus ehdotusten arvioinnissa, hankkeiden seurannassa tai mahdollisissa muissa tehtävissä, nimettyjen riippumattomien asiantuntijoiden on allekirjoitettava vakuutus siitä, ettei heillä ole nimittämisaikana eturistiriitoja ja että he sitoutuvat ilmoittamaan komissiolle mahdollisista lausuntojen antamisen ja tehtävien suorittamisen aikana ilmenevistä eturistiriidoista. Asiantuntijoiden on koko työnsä ajan paneuduttava asianmukaisesti tehtäviinsä ja säilytettävä luottamuksellisia tiedot ja asiakirjat, jotka he saavat käyttöönsä.
7. Hakemukset voi jättää ainoastaan verkkosivulla <http://cordis.europa.eu/emmf7> saatavilla olevaa sähköistä hakulomaketta käyttäen.

Hakemuslomake on täytettävä jollakin Euroopan unionin virallisella kielellä. On suotavaa, että hakemuksia jätettäisiin pikaisesti, jotta komissio voisi käyttää riippumattomien asiantuntijoiden tietokantaa jo seitsemänteen puiteohjelmaan liittyvien ehdotusten ensimmäisen arviointikierroksen yhtey-

dessä. Ensimmäiset arvoinnit on määrä tehdä maaliskuussa 2007. Hakemuksia ei oteta vastaan 31. heinäkuuta 2013 jälkeen.

Hakijoita, jotka ovat jo mukana kuudennen puiteohjelman toteutusta varten kootussa riippumattomien asiantuntijoiden tietokannassa ja jotka haluavat hakea asiantuntijoiksi myös seitsemänteen puiteohjelmaan, pyydetään rekisteröitymään uudelleen Cordis-palvelun kautta osoitteessa

http://cordis.europa.eu/research_openings/home.html.

Kyseisellä verkkosivulla heitä pyydetään siirtämään tietonsa seitsemännen puiteohjelman tietokantaan ja päivittämään omat avainsanansa sekä työkokemustaan koskevat tiedot.

Kaikki hakijoiden ilmoittamat tiedot kirjataan riippumattomien asiantuntijoiden tietokantaan, jonka komissio kokoaa seitsemättä puiteohjelmaa varten. Tämän hakemuspöytäkirjan johdosta kerättävien henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännöksiä.

8. Avoimuussyistä ja eurooppalaisen tutkimusalueen tavoitteiden mukaisesti komissio voi antaa jäsenvaltioiden ja puiteohjelmiin assosioituneiden valtioiden julkisille tutkimusta rahoittaville elimille ja muita yhteisön ohjelmia edustaville tahoille pääsyoikeuden riippumattomien asiantuntijoiden tietokantaan edellyttäen, että asiantuntijoiksi hakeneet ovat antaneet tähän etukäteen suostumuksensa.

Lisäksi Internetissä julkaistaan säännöissä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti säännöllisin väliajoin luettelot niistä riippumattomista asiantuntijoista, jotka on nimetty arvioimaan ehdotuksia.

9. Euroopan komissio noudattaa toiminnassaan miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien periaatetta. Tätä silmällä pitäen komissio on asettanut tavoitteekseen, että vähintään 40 prosenttia arviointilautakuntien jäsenistä olisi naisia, mikäli tämä on mahdollista. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi erityisen suotavaa, että naiset jättäisivät riittävästi hakemuksia.

Organisaatioille osoitettu ehdotuspyyntö: luettelot riippumattomista asiantuntijoista, jotka voivat avustaa komission yksiköitä seitsemänten TTK-puiteohjelmaan liittyvissä tehtävissä

(2006/C 305/17)

1. Euroopan komissio pyytää tieteellisiä, ammatillisia, teollisia ja yleisiä tutkimusalan laitoksia ja tieteellisiä yhdistyksiä sekä muita organisaatioita, joiden kannalta tutkimus ja teknologian kehittäminen (TTK) ovat olennaisen tärkeitä, ehdottamaan luetteloita riippumattomista asiantuntijoista, joita voidaan tarvittaessa pyytää avustamaan seuraaviin ohjelmiin liittyvissä tehtävissä:
- Euroopan yhteisön tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin seitsemäs puiteohjelma (2007–2013) ⁽¹⁾ ja sen erityisohjelmat (EY:n puiteohjelma)
 - Euroopan atomienergiayhteisön (Euratomin) ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen seitsemäs puiteohjelma (2007–2011) ⁽¹⁾ ja sen erityisohjelmat (Euratomin puiteohjelma),
- (jäljempänä yhteisesti 'seitsemäs puiteohjelma').
2. EY:n puiteohjelma jakautuu viiteen erityisohjelmaan, jotka ovat:
- Yhteistyö
 - Ideat
 - Ihmiset
 - Valmiudet
 - Yhteisen tutkimuskeskuksen muut kuin ydinalaan liittyvät toimet
- Euratomin puiteohjelma jakautuu kahteen erityisohjelmaan, jotka ovat:
- Fuusioenergiatutkimus, ydinfissio ja säteilysojelu
 - Yhteisen tutkimuskeskuksen toimet ydinenergia-alalla
3. Seitsemänten puiteohjelmaan sovelletaan sääntöjä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista Euroopan yhteisön seitsemännen puiteohjelman (2007–2013) toteuttamiseen sekä sen tutkimustulosten levittämistä sekä sääntöjä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista Euratomin seitsemännen puiteohjelman (2007–2011) toteuttamiseen sekä sen tutkimustulosten levittämistä (jäljempänä yhteisesti 'osallistumissäännöt'). Näiden osallistumissääntöjen mukaisesti komissio nimeää riippumattomia asiantuntijoita:
- avustamaan komissiota ehdotusten arvioinnissa seitsemännen puiteohjelman tieteellisten, teknologisten ja sosioekonomisten tavoitteiden suhteen. arviointityöhön sisältyy suositusten esittäminen eri tavoista, joilla tutkimus saataisiin parhaalla mahdollisella tavalla palvelemaan kyseessä olevan erityisohjelman tavoitteita;
 - avustamaan rahoitettaviksi valittujen hankkeiden seurannassa, mukaan luettuna tarvittaessa sellaisten hankkeiden asianmukainen seuranta, joita rahoitetaan aiempien TTK-puiteohjelmien nojalla,
 - muihin tehtäviin, joissa saatetaan tarvita erityisasiantuntemusta (esim. ohjelmien toteutuksen seuranta, TTK-ohjelmien ja -politiikan vaikutusten arviointi).
4. Tätä varten komissio pyytää tieteellisiä, ammatillisia, teollisia ja yleisiä tutkimusalan laitoksia ja tieteellisiä yhdistyksiä sekä muita organisaatioita, joiden kannalta tutkimus ja teknologian kehittäminen ovat olennaisen tärkeitä, esittämään luetteloita sellaisista riippumattomista asiantuntijoista, jotka voitaisiin sisällyttää seitsemännen puiteohjelman asiantuntijatietokantaan. Erityisesti kaivataan ehdotuksia asiantuntijoiksi, jotka tulevat eri laitoksesta, organisaatiosta tai maasta kuin ehdotuksen tekijä.
- [On kuitenkin huomattava, että komissio ei sitoudu nimeämään ainoastaan mainitussa tietokannassa olevia asiantuntijoita. Se voi nimetä myös ulkopuolisia riippumattomia asiantuntijoita niissä tapauksissa, joissa tämä on säännöissä vahvistettujen nimeämismenettelyjen mukaista.]
5. Riippumattomilla asiantuntijoilla tulee olla soveltuva osaaminen ja tietämys niillä toiminnan osa-alueilla, joilla heitä voidaan pyytää avustajiksi.
- Lisäksi henkilöiltä, joita voidaan käyttää riippumattomina asiantuntijoina, edellytetään tasokasta ammatillista kokemusta julkiselta tai yksityiseltä sektorilta yhdellä tai useammalla seuraavista toiminta-aloista:
- asianomaisten tieteen ja teknologian alojen tutkimus,
 - TTK-hankkeiden, -ohjelmien tai -politiikan hallinto, johtaminen tai arviointi,
 - TTK-hankkeiden tulosten käyttö, teknologian siirto, innovointi ja yritysyritys yhteistyö, varsinkin pk-yritysten kanssa,

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Tämä haku ennakoii seitsemännen puiteohjelman hyväksymistä ja voimaantuloa. Hakuprosessin lopullinen muoto vahvistetaan siis vasta seitsemännen puiteohjelman voimaantulon jälkeen, jolloin voidaan varmistua siitä, että arviointiasiantuntijoita koskeviin säännöksiin ei ole tehty sisällöllisiä muutoksia. Se, että hakemuspyyntö julkaistaan jo ennen seitsemännen puiteohjelman hyväksymistä, ei oikeuta vaateisiin komissiota kohtaan.

- tieteen ja yhteiskunnan rajapintaan liittyvät kysymykset (eli koulutus, tiedotus, asiantuntijuus, riskit, etiikka ym.),
- kansainvälinen tiede- ja teknologiayhteistyö,
- henkilöresurssien kehittäminen.

Riippumattomilla asiantuntijoilla on myös oltava soveltuva kielitaito.

6. Jotta voitaisiin varmistaa riippumattomuus ehdotusten arvioinnissa, hankkeiden seurannassa tai mahdollisissa muissa tehtävissä, nimettyjen riippumattomien asiantuntijoiden on allekirjoitettava vakuutus siitä, ettei heillä ole nimittämisaikana eturistiriitoja ja että he sitoutuvat ilmoittamaan komissiolle mahdollisista lausuntojen antamisen ja tehtävien suorittamisen aikana ilmenevistä eturistiriidoista. Asiantuntijoiden on koko työnsä ajan paneuduttava asianmukaisesti tehtäviinsä ja säilytettävä luottamuksellisia tietoja asiakirjat, jotka he saavat käyttöönsä.
7. Edellä tarkoitettuja organisaatioita pyydetään esittämään ehdotuksensa erityisen Cordis-verkkosivun (<http://cordis.europa.eu/emmp7>) kautta. Mainitulta sivulta on mahdollista kirjautua järjestelmään ja jättää luettelo suositeltavista asiantuntijoista. On suotavaa, että ehdotuksia jätettäisiin pikaisesti, jotta komissio voisi käyttää mahdollisten riippumattomien asiantuntijoiden luetteloa jo seitsemänteen puiteohjelmaan liittyvien ehdotusten ensimmäisen arviointikierroksen yhteydessä. Ensimmäiset arvoinnit on määrä tehdä maaliskuussa 2007.

Luetteloita voi ehdottaa 31. heinäkuuta 2013 saakka.

Jokaisen ehdotettavia asiantuntijoita koskevan luettelon on sisällettävä:

- ehdotettavien asiantuntijoiden täydelliset nimet ja tehtävänimikkeet,
- kunkin asiantuntijan sähköpostiosoite,
- tutkimusalue tai -alueet, joiden asiantuntijaksi kutakin henkilöä ehdotetaan.

Luettelo ehdotettavista riippumattomista asiantuntijoista on laadittava jollakin Euroopan unionin virallisista kielistä.

Luettelon saatuaan komissio ottaa yhteyttä ehdotettuihin riippumattomiin asiantuntijoihin, ilmoittaa heille, että heitä on suositeltu, sekä pyytää heitä rekisteröimään tietonsa komission ylläpitämään seitsemännen puiteohjelman asiantuntijatietokantaan.

Tämän hakemuspyynnön johdosta kerättävien henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännöksiä.

8. Avoimuussyistä ja eurooppalaisen tutkimusalueen tavoitteiden mukaisesti komissio voi antaa jäsenvaltioiden ja puiteohjelmiin assosioituneiden valtioiden julkisille tutkimusta rahoittaville elimille ja muita yhteisön ohjelmia edustaville tahoille pääsyoikeuden riippumattomien asiantuntijoiden tietokantaan edellyttäen, että mahdolliset riippumattomat asiantuntijat ovat antaneet tähän etukäteen suostumuksensa.

Lisäksi Internetissä julkaistaan säännöissä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti säännöllisin väliajoin luettelot niistä riippumattomista asiantuntijoista, jotka on nimetty arvioimaan ehdotuksia.

9. Euroopan komissio noudattaa toiminnassaan miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien periaatetta. Tätä silmällä pitäen komissio on asettanut tavoitteekseen, että vähintään 40 prosenttia arviointilautakuntien jäsenistä olisi naisia, mikäli tämä on mahdollista. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi se pyytää riippumattomien asiantuntijoiden luetteloita ehdottavia organisaatioita huolehtimaan siitä, että luetteloissa on tasapuolisesti sekä naisia että miehiä.